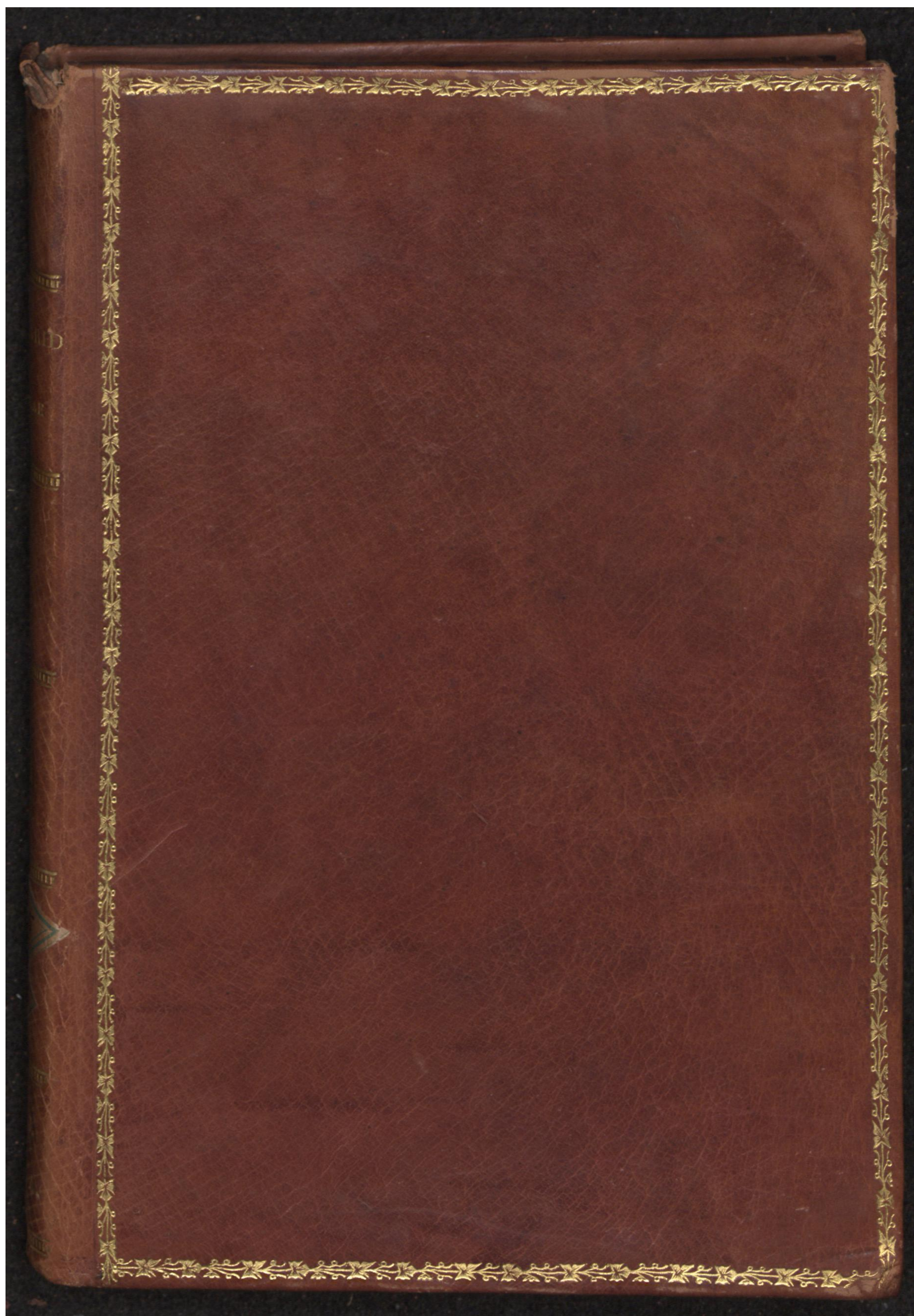
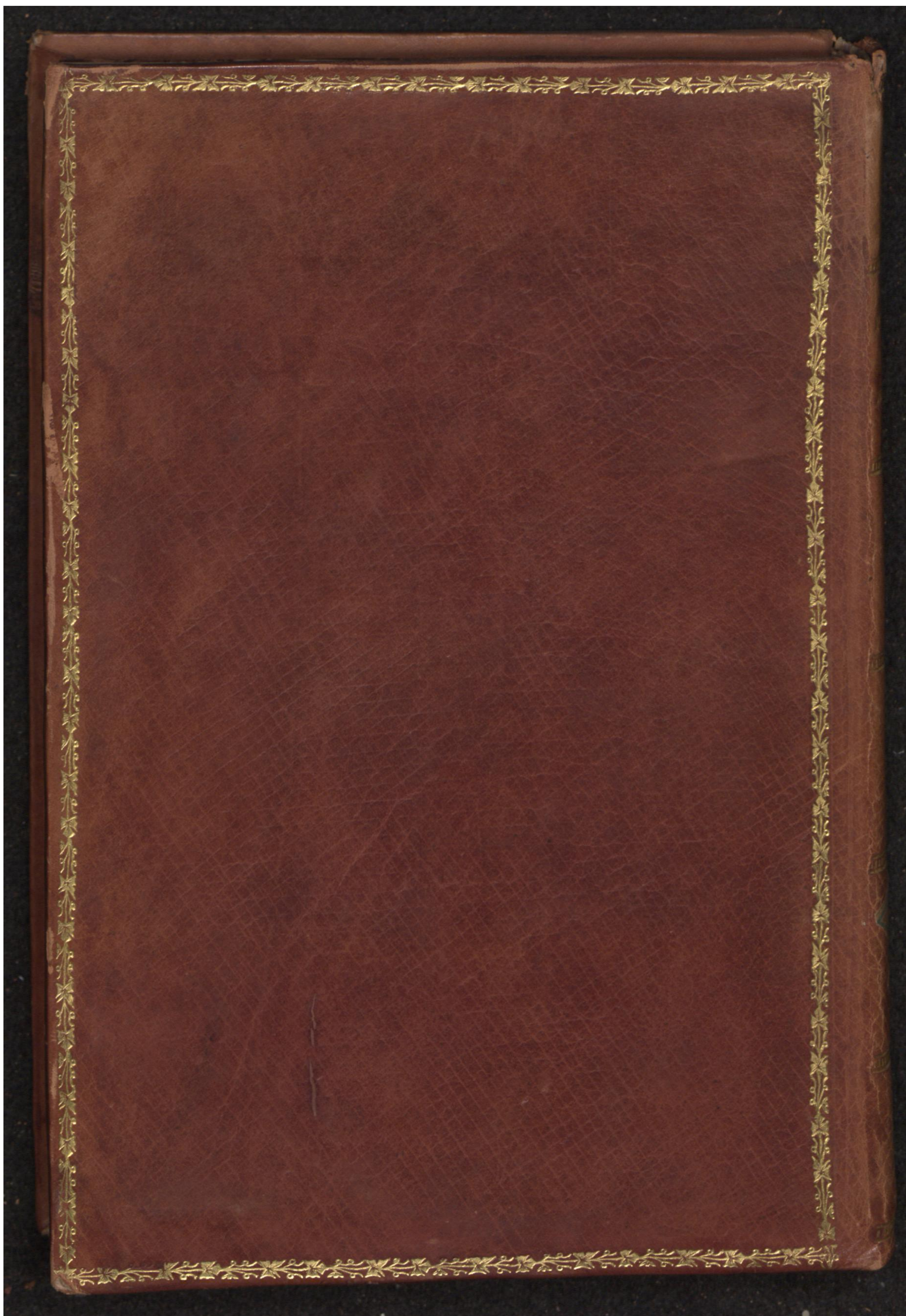

VI
PHALARI
EPISTOLAE
41
K5
40
S. L.
ET A.

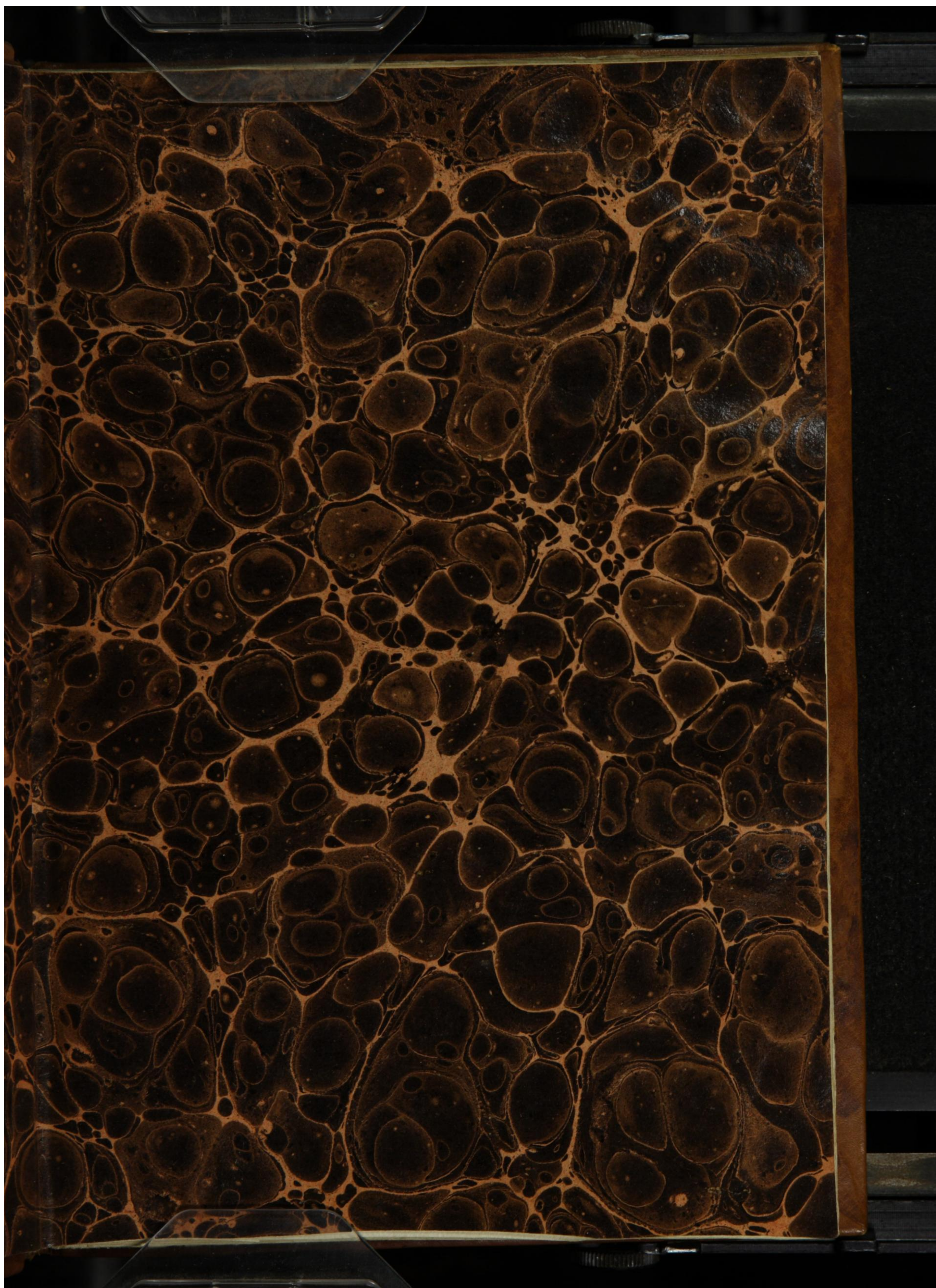

Francisci Aretini in phalaridis tirãni agrigẽtini epistolas ad illustrẽ principẽ Malatestã nouellũ d̄ Malatestis.

PROHEMIVM.

u Ellem Malatesta nouelle princeps illustris: tantã mihi dicendi facultatẽ dari. ut uel prestantie tue. uel Phalaridis nostri epistolis: quas nuper e greco in latinum traductas z nomini tuo ut pollicit⁹ sum dicatas mitto mea responderet oratio utrũ. n. assequeretur nõ modo nõ multitudinis. sed ne doctorum quidẽ auriũ iudiciũ formidaret. nam ut laudes tuas in aliud temp⁹ remittã. neqꝫ. n. huiusmodi sunt que possint breui prohemio complecti qui ornatus que tanta esset dicẽdi copia que nõ tuo et maiorũ tuoꝝ splendore superaretur. Tacebo igitur in presentia antiquissimaꝫ Malatestarũ familiã. que nõ flamine modo in q̄ felicissimo principatu diu floruit. Sed italie decus atqꝫ ornamẽtũ clarissimũ semp̱ extitit. Tacebo maiores tuos qui et si prestãtissimi fuerint. tamẽ si hãc prouinciã assummerẽ tantus mihi recentiũ laudũ campus pateret. ut nõ opus esset antiquiora consectari Tacebo pandulfum patrẽ Carulum et Malatestam patruos. quib⁹ neqꝫ bellice rei gl̃ia. neqꝫ litterarum quantum in principibus requirendũ est studiis. nõ libertate. Nõ ceteris uirtutib⁹ sua tempora prestantiorem habuerũt. Qui adeo inter se de uirtute contendisse uidentur. Vt quem

4

preferās difficile sit ferre sententiā adeō omniū
iudicio laudant̄ ut si quid egregium · si quid mag
nificum · si quid principe dignum maiores natu
meminisse uolūt ex illorū fortiter gestis · Accute
dictis prudenter excogitatis exemplum addu
cant · Accede tu tantis digna pro genitoribus so
boles nulla ex parte eoꝝ laudibus inferior · Cuiꝰ
ego cum animi magnitudinē pietatem libertatē
integerrimos mores · que alia ut dixi latiꝰ prose
quar intelligerem omniuꝫ maxime delegi cuius
nomini Phalaris noster inscriberetur · De quo ut
ingenue · quod sentio profitear · maxime maioꝝ
nostrorū · Vel negligentiā uel ingratitudineꝫ ad
miror · qui de tanto · et tam preclari ingenii uiro
uel nullā penitus · uel crudelitatis tantuꝫ mentio
neꝫ fecerint ut eius dūtaxat seuicia non sit omni
bus · Animi autē magnitudo · liberalitas · doctri
na ingenii accumen penitus sileatur · sed profec
to maligni iudicis est uni · uel altero iudicio acer
rima examinato uirtutuꝫ merita subticere · Neqꝫ
arbitror adeo Phalarim in eos quibꝰ insidiis pe
tebatur q̄ doctos uiros in Phalarim fuisse crude
les · Qui uero ⁊ unde fuerit nemo latinoꝝ quod
sciam meminit Cicero et Valerius maximus cru
delitatem eius et cedem breui attigerunt Euse
bius cesariensis tempore quibꝰ tirannidē apud
agrigentum exercuit ; et ea quidem dubia anno
tat ; eius auteꝫ epistole longe magis et conditio
nis eius et morum prese fuerunt testimonium ·

Sed nunquid ei credendum est ego quidé inter omnia scribendi genera nullũ uerius q̃ epistolas existimo. hystoria omnium iudicio uera comprobatur. uerum si recte considerabitur scriptorum affect9. amor odium metus et id genus alia cuꝫ multa addát multa subtrahant nemo asserere dubitabit. Accedit rerum consiliorumqꝫ ignoratio. Neqꝫ enim omnibus interfuerunt. et res alienas plerumqꝫ scriptitant. de quibus difficile est preter euentus iudicare. et eos alii aliter sepenumero. ut fere usu uenit referunt. Epistolas uero et si in hiis simulari multa possunt z dissimulari. ueriores tamé esse quis dubitet. Plerũqꝫ enim res nostras scribimus. petimus. negamus. arguim9 res nostra agitur. Ex quo maxime affect9 et cuiusqꝫ mores ostenduntur. quod si in hoc quoqꝫ scribendi genere. tũ metus. tum conciliande amicitie gratia. Tum ut uiri boni esse uideamur nonnulli simulant aliquádo nõ huiusmodi Phalarin contéderim. et recte quideꝫ. perlege queso litteras epistolas diligenter et illius considerabis ingenium inuenies in phalaride nullum simulationis argumentum. Inuenies maximi animi uirum qui neminem formidat. neminem ad gratiam alloquatur. Inuenies aperte frontis hominem. qui quod animo id etiã ore habere uideatur qui nullá boni uiri opinioné aucepet. quippe q et gĺiaꝫ et omniũ adulationeꝫ recuset atqꝫ cõtemnat uis

in deos in patriā pietatis exemplū habes phalarim qui de his pie loquitur et exulat ad restituendam patriam atq; ornandā pecunias elargitur. Vis studioꝝ musarumq; amatorē phalarim intuere qui stesicorum poetam inimicissimū captum a se musarū reuerentiam seruauerit. Vis liberalitatem quē phalaridi prepones. Neq; enim quod non accipiat. sed q a se munera non accipiantur sepe conqueritur. Quis bene de se meritis gratior phalaride qui manifesto coniurationis crimine contra se deprehensum medici suis precibus cōdonauit. Quid quod pluribus sponte sua pepercit. Hec et huiusmodi plura q̄ dignissima principe in hiis epistolis facile quiuis potest intueri. et quod firmissimū est ueritatis argumentum semper sibi constat: neq;.n. fieri ulla ratione potest ut simulando quispiā eundem semper tenorem seruet ne affectu et conscientie uel inuitus animi morbos ostendendos nonnunq̄ trahatur. Ceterum hiis epistolis nichil grauius acutius; pressius et grecorum et latinorū pace dixerim in hoc scribendi genere inuenies. Cuius dicēdi caractērem utinam mea assequi potuisset oratio. sententias tamen spero me assecutum: quas et prudētia et sapientia plenas et ad bene uiuendū: principibus maxime accomodatas quis negauerit. Harum igitur cū in manus mihi uenissent elegantiā admiratus dolui eas duo milia fere annorum nostros homines latuisse. quare non arrogantia neq; enim uires meas ignoro sed cum qui ingenio

ꝛ doctrina ualent has nescio qua rone adducti in latinuꝫ uertere neglexerint: ego et si supra ui res onus me subiturũ intelligerem subii tamẽ sa tius ratus incultiores haberi q̃ nllas. crudelitas autem qua eũ omnes accusant non tantum mihi ipsi arrogo ut melius quã ipse se excusaturũ me existimem. Ipse causam suaꝫ agit que q̃ probabi lis sit tua poterit prestantia iudicare. Id tamẽ di cã ꝙ ad eius defensionem non paruꝫ facere arbi tror ex primis Sicilie tirãnis fuisse phalarim su perbi. Tarquini temporibus. nã et pitagoraꝫ ad queꝫ phalaris scribit eo regnante floruisse. Et le uius et Aulusgelius. Eusebiꝰ. asserũt eo tempo re siculi tirannidis expertes et ꝑegrino et exuli cretensem enim: et a patria astipalidũ exuleꝫ se ipsuꝫ testatur. Et ei quẽ paulo ante ne parẽ qui dem habuissent parere indignabanẽ hinc popu lorum odiũ hinc coniurationes. hinc phalaridis metus ꝛ que feruntur crudelitates emanarunt. quod licet benignitas tua et morũ tuoꝝ prestan tia talem cum subditis semper se gesserit ut nihil q̃ te carius: nichil magis q̃ uitã q̃ felicitatem tibi precentur: uel alioruꝫ principum exemplo, quic quid metus posset non ignoras. Vnum preterea in hiis epistolis non parũ me perturbabit ꝙ non nulle ita mẽdose sunt ut nulla possunt ratione ea rum sententia coniectari. Neq̧ mirũ cum etiam familiares Ciceronis epistole quas frequẽter in manibus habemus liberoꝝ in curia q̃ mendosissi me inueniantur. eos ego locos annotaui. conatꝰ

tamen in quibusdam non absurdam pro loco af
ferre sentiam· quod si quando mihi emendatius
exemplar dabitur pticulis illis correctis; ad pre
stantiam tuá mittam· sed iá phalarim audiam9·

Pha· Alabo· S· D·

Olicret9 Messenius quez proditionis apd
ciues tuos insimulas morbo me incurabili li
berauit· nec ignoro me dolores tibi et lacrimas
anunciare· te autez neq ipse medice artis inuen
tor Esculapius cuz omnibus diis sanare unq po
tuisset aduersam enim corporis ualitudinem ars
sanat animi autez morbo sola mors medetur quá
tu pro multis magnis sceleribus non quidem co
actis quorum me arguis· sed uoluntariis grauis
simam expectabo·

Pha· policreto · S· D·

Escio quid de te poti9 admirer policrete
medicine ne facultatem morú fidem· facul
tas enim aduersam tiranni ualitudiné mores· n·
tante cedis premia uicerunt· per hec causabo iu
stitiam tua discurrens duobus me periculis per
iclitantem ui scilicet incurabilis morbi z hostium
premiis liberauit soli náq tibi licuit si morbo per
iissem tirannum uideri interimisse· sin minus cuz
quicquid mihi dederis prompto animo ad salu
tez acceperim me interimere· quod tibi plurimú
ad eiusmodi premia cósequenda profuisset· Ve
rú enim nó uoluisti precium iniusti uz iusti laudi
preferre· si quidé occasio illa tépor is ad me inter
imendú propter morbú iuste cedis causam nó
habuit· ego igitur quod ita mecú egeris cum in
tua essem potestate digná tanta uirtute gratiaz

re ferre nequeo. hoc unū scio eā te assecutū doctrinam que deo digna sit. qui medicine artem inuenit. ueruntamen cuȝ medicine et fidei laudibꝰ misi a te animi mei erga te monumenta puri auri phialas quatuor/crateres argenteos non nostri temporis artificii duos/poculorum theridioruȝ paria deceȝ/puellas impollutas .xx. quinquaginta milia Articorum/scripsi preterea et Teucro ut in rerum mearum dispensatione id tibi salarium daret quod nauiū gubernatores corpori custodes et reliqui centuriones accipiunt paruaȝ profecto pro tanto beneficio uicem sed addatur minori mee gratitudini me cōfiteri nō habere quo pacto pro meritis debita tibi possim ꝑsoluere.

Pha. Policreto. S. D.

Iberaui tui gratia Calescbrum qui mihi tā manifeste insidias fecerit ut non soluȝ eas confiteretur. sed coniuratos etiam indicaret addereteꝗ quo loco ⁊ quādo et qua rōe me aggressuri essent. at qui immemoris uiri esse uidebatur hominis salutē ei denegari qui salutem aliis elargiatur. simul etiā reputabā meū esse talem grām referre medico qui me liberauit. tuū aūt lōge decētiꝰ accipe ꝗ medicine princeps es et oēs sanas indigētes. cognoscat aūt temeritatē suā Calescbrus. qui uite a te grām accepit. quā alii iniuste abstulit. Abstulit. n. q̄tū in ipso fuit quāuis fortūa nō ꝑmiserit. Pha. Messatiis. S. D.

Vdio uos policretū medicū uestrū tāq̄ agrigentinorum proditorem accusare

quod cũ me grauissimo morbo laborantem inter imere potuisset eo me liberauit· et iustitie ei9 laudem in iniusticie accusationé uertitis· Neq; uos huiuscemodi confiteri pudet· Ego autez ad modum eius arté: sed longe magis mores admiror q cum me tanq̃ morientem sue fidei creditũ haberet: Non ut tirannum interemit: sed ut egrotũ omni conatu in pristinam restituit ualitudinem· at qui uestris calumniis ne minimo quidez detrimento affectus est· Mea autem in se libertate inter Siculoruz ditissimos in primis potest anumerari· Non igitur ignoro quin ob meam in Policretum liberalitatez omnes Agrigentinoꝝ proditores poti9 q̃ Phalaridis ꝑcursores dici exoptatis

Pha· Messanis· S· D·

On ignorabam quin de tripodibus delphicis et aureis coronis et aliis multis preciosissimis muneribus que diis uestris recuperatis bone ualitudinis gratia misimus alterum facere tis ut scilicet aut ipsis diis pie offeretis aut his neglectis inter uos ea partiremini quod ipsi fecistis· simulata mihi nanq; iniuria ac si nostra (qua ea misimus gratia) profana fuerint in deos sacrilegiũ commisistis· Quid enim refert munera iaz dicata· an tantuz destinata diis aufferre· Vtraq; enim illorũ non mittentium sunt· nos igitur gratiam in deos· uos in pietatem ostenditis· si quidem et dantem me· z uos recipientes nouerunt satis enim habeo ut deorum· (quia uobis spoliati sunt) irá experti uos ipsos sceleratos intelligatis

nam cum ex aliis · tum ex eo ꝙ missa a nobis mu nera esse uobis lucro putastis nichil eorum scele ratum esse confitemini · nisi forsitan ipsi thezauri duplicem sortem habeant si inter uos destribuā tur bonam malam si diis dicentur · preterea palā uosipsos impietatis arguitis · princeps enim de cernendum hostilis pecunie causam ad populuȝ referunt · Vos autem populus ad principes · Et quod omniuȝ grauissimum est deos tanq̄ malos homines si munera a tyranno accipiant proditio nis insimulatis · uerū tres qui sententia uestra bo ne rem publicā gerunt qui ue non semel messanā quemadmodum agrigentum s̄t petierat eis pec cunia dedissem mee ditioni subdidissent impune admittitis · Cuius rei causa est ꝙ eadē estis qua illi sentētia · Neq̄ libere in h̄mōi actores animad uertere potestis cū omnes capiendis muneribꝰ sitis obnoxii · sed ne uidear munerum gratia hec dicere ne minimuȝ quidem hanc amplius curam suspiciā: meritas uero temeritatis uestre penas hiis dabitis quos uiolastis et de me et de hiis que in eos impie ausi estis ualete · Valete autem cum duplicem habeat significationeȝ nolim uos ignorare · in deteriorē patrē esse accipiendū ·

Pha · Megarēsibus · S · D ·

Onqueror de ingratitudine uestra ꝙ cum de me sepenumero benemeriti sitis in finiū controuersia · que mihi cum finitimis erat falsuȝ contra me perhibuistis testimonium · Meaȝ aūt accuso stulticiaȝ ꝙ a uobis frequenter lacessitus

adhuc non sum factus sapientior. nã cum nullo unq̃ tempore nostro⁊ erga uos beneficioru̇ me mores fueritis; nos tamẽ ac si ea nũq̃ obliuioni mandassetis nostram erga uos beniuolentiá libe ralitatemq́ꝫ sp̱ oñdim9. ¶ Pha. Tirceno. S. D.

I eos qui necessario iniuste aliquid ad mise runt imposteru̇ meritas expectare penas oportet quéadmodu̇ in egestensiu̇ cõsilio cócio natus es cu̇ opera mea ad diuiná prouidentiam retulisti quena spes de teipso habéda est cu ꝫ nõ ex necessitate; sed sponte tua et consilio iniqua omnia prolabaris. ¶ Pha. Teusippo. S. D.

Ilio tuo propter iuuẽta ꝫ tibi propter seniu̇ parcimus q̃uis nullá ueniá mereamini. ue⁊ nisi a temeritate desistatis neq́ꝫ illu̇ iuuenta neq́ꝫ te seniu̇ eripiet. imo eo grauiori supplicio afficie mus quo maiore uenia dignos duximus.

¶ Pha. Cleostrato. S. D.

Dmodu̇ mihi risu dignu̇ z admiratione ui detur ut quispiá admonitõibus tuis melio ra fieri possit z continentior/quippe qui alios ca stigare uult omni eu̇ crimine libe⁊ esse oportet tu uero et his que in aliis reprehendis criminib9 et innumeris aliis obnoxius táq̃ omnino irrepre hensibilis aliorum errores corripis.

¶ Pha. Meneade. S. D.

Tequos tibi ad pugná paratos misimus et Teucro ut pecuniá daret mandauim9. si q̃ alia re tibi op9 ẽ ne pigeat ad me scriber̃ nihil. n. tá mag nu̇ a nobis pecieris q̃n id tibi libẽti aĩo largiamur.

Pha·Aglao·S.D·

Hezauros nr̃os quoſcũq₃ nobis deus largi tus eſt: ad fortune mutatões condidimus nõ in ſinu terre quemadmodũ admones· ſed in amicis qui a nobis dona accipere nõ dedignant̃· tu uero neq₃ in hoc benignuȝ te nobis exhibes: ut q̈tũ in uobis eſt ſi principatu deiciamur ullam ſpẽ hr̃e poſſumus· at qui ſi non prius nũc ſalteȝ tanq̃ depoſitũ accipias mihi ſeruandũ et in hoc amici munere fungare Nullã·n· terre partẽ fidaȝ nobis ducimus ſi uobis amicis optimis tanq̃ pul ueri diffidã⁹: qui ſi fortunati fueritis q̈uis aduer ſa me fortuna proſtrauerit letus tamen nichilo min⁹ felicẽ me exiſtimãdo· Pha·Eumelo·S·D·

Vm neq₃ uideat̃ neq₃ ſi iniuſtũ eũq iniuriã prior intulerit ulciſci q̈primuȝ nos leſeris a nobis poſtmodũ idẽ expecta

pha·Heredico·S D·

Lius iniuria affect⁹ nullã inferẽti minet̃ ul tõeȝ: ut q̃ minimũ apd̃ illũ ſuſpect⁹ habea tur· ego aũt d̃generi uiri offieiũ exiſtimo neſciũ atq₃ incautũ aggredi: quare cũ me leſeris ultõeȝ caueas ãmoneo ut añ ſuſpitõis metu: tandẽ ip̃o ſupplicio torquearis· pha·Araphorto·S·D·

pera tua et hiis q̃ miſim⁹ et lõge maiorib⁹ p̃miis digna ſunt· mea aũt pſcrutari noli· nihil·n·in hiis poti⁹ q̃ ſilentiũ ducim⁹·

pha·Anphanomo·S·D·

Vm in uiros bonos aliquid confero nõ da re mihi: ſed accipere ab his potius benefi ciuȝ uideor· Quare te rogo ne tanq̃ dantem meȝ

ſed debentem tibi gratiam eo ꝙ que miſimus ac cepiſti exiſtimes.

¶ Pha. Eritbie. S. D.

T mea cauſa plurimum tibi debere gratiá intelligo et communis filii quez tibi reliqui Eritbia mea ꝙ cum patria exularem uiduá per manere quá cúipiá nubere maluiſti cú te plurimi uxorem expeterent filii quoniam cum eo et ma tris munere et patris functa es. neqꝫ uirum aliú pro pbalaride neqꝫ filium pro paurola tibi dele giſti. ſed pro ſecúdo uiro priore cõtenta es pro alio autem filio quem ex priore conceperas edu care ſatis duxiſti. perge igitur et uiri. et filii gra tia. meam quam ſponte tua cepiſti educationem uſqꝫ dum pro etate edoctus. Neqꝫ patris ampli us; Neqꝫ matri indigeat. boc ego abſte táto ſtu dio contendo nõ ꝙ matri et buiuſmodi maxime in filii beniuolentia diffidá; ſed ut pater unico fi lio metuens; poteris auté ex animi tui affectibꝰ patrum in filios metu intellecto mibi ꝙ ſic ad te ſcribam ignoſcere.

¶ Pha. Paurolis. S. D.

Axime utrumqꝫ parentez fili mi amare de cet et plurimi facere. filio nanqꝫ et piú eſt et boneſtuz ut genitorum et qui tot in ſe benefi cia contulerit; recordet̃. Quod ſi in alter utro ab officio deſiſtendum ſit patrem potius q̃ matrem negligas oportet. Nõ enim patria tibi ſunt et pa tris et matris in filiorum educatione officia; ſed bec quidem cú eos tulerit peperit educauerit in

numeros quoq alios pro hiis subiit labores. Ille autem cum a matre educatus sit filius et adultus: nō minus eius se fructū promereri arbitratur: cuȝ nichil in eius educatione molestum tulerit. Peculiare auteȝ quoddā et magis proprium q̄ cetere matres tua in te ius habet propter meum exiliū. Vt enim te educaret ꝛ plurimū laborem perpessa est amborum curas soluȝ sustinuit. Tu igitur que utriq parenti officia debes uni matri que omnes pro te labores subiit rdde. Paternis namq officiis materno amore satisfacies. nichil ego amplius abste efflagito si in eā quam debes pietateȝ ostenderis. Imo et accepisse abste maiorem immodū beneficium profitebor. Decēs.n. est si matri gratiā pro multis in te officiis retuleris: maximū a patre beneficiū tuorū iniciū existimari.

Pha. Paurolis. S. D.

Ve a patre in filiū debentur officia tibi prestitim⁹ Paurola. Que uero tu patri debes: si cuȝ possis reddere negligis uehementer erras Audio te enim bonas artes quo sepenumero te accusaui contemnere. Nullum autem aliud abste peto beneficium. si hoc spreueris. Atqui scias uelim eruditionis utilitateȝ. Si mihi obtemperaueris. Non eū qui gratiam acceperit. Sed qui dederit longe maiorem consecuturum.

Pha. Erithie. S. D.

I nostre tirannidis metu paurolam agrigētum mittere nō audes: tibi et tanq̄ mulieri

et tamquā matri unico filio timenti ignoscimus. sin tanq̄ sola non mecum eum genueris. soli tibi habendum censes: inique causaʒ parentum diiudicas. Rigidissimo enim iure patris filius est: non matris. humaniori uero utriusq; par. Si aūt qd aliquando patri filium cesseris: Idcirco ius tuuʒ in eo minui arbitraris. Quid de eo censendum ē qui ne particeps quidem unq̄ fuerit. Equiorem igitur te prestiteris: si eum ad me miseris non serius: sed q̄primum ad te cum hiis muneribus rediturum que phalaridis et Erithie filiuʒ deceát ut si non mecuʒ sis me saltem opulentur et laute uiuere possitis. quis enim familiariū gratia uxor et filio neglectis locupletari cupet. ego sane uestri studiosus ut uirum et patrē decet. statui rerum mearū non modicam partem in uobis dilectissimis collocare. z q̄ celerrime quidem tum aliorum tum aduentátis senectutis gratia maxime auteʒ propter morbum qui mihi nuper grauissimus contigit. Quippe qui me admonet ut ultimū uite terminū homini presentem dieʒ semper existimem aduentum autem ex creta agrigentū et rursum ad te rediturū patris beniuolentia tutiorem q̄ maternus metus prestabit.

Pha. Paurolis. S.D.

Oronam abste sexcentorum aureorū pondo et bone fortune et eius qui misit gratia accepimus qua nos ea tantū die qua patriis diis pro uictoria aduersus leontinos uota soluimus coronati dono matri tue Erythie misimus nemi

nem enim tam precioso munere q̃ matre dignio
rez inuenimus · utiná tu et decentior nobis z glo
riosior corona fias cum parentum uotis ut te de
cet satisfeceris ·

Pha. paurolis · S · D ·

Vm in bimera necessario uenissez stesicho
ri filias cum poemata canerent audiui par
tim que stesicorus · partim que ipse uirgines edi
derant · Harũ uero carmina stesichori carminib9
inferiora · Aliorum autem si quis ea compararet
longe erant elegantiora · Quamobrem et eũ qui
docuerat et eas que preter naturá in tantam ue
nerũt eruditionez felicissimas ducimus · Age igi
tur paurola maxime enim hac quoq3 cá desidero
ut doctrine inuigiles que eandé sñia corpus ar
mis uenationibus aliisq3 exerces laboribus: ani
mum autem grecis litteris disciplinisq3 incultuz
relinquis quem primũ et solum in hiis exerceri
oportuerat: corporis enim cura habenda est bo
ne ualitudinis uel corroborandorum membroꝝ
gratia: nisi quis in sacris agonibus exerceri uelit
Animi auté mores omnes eum intelligere opor
tet qui in re · pu · cum dignitate uicturus sit: nisi
fortis qd pleriq3 accusant ad tirãnidis cupidita
tem aspires · At si tibi iure ipso conueniat · idcir
co corporis uires exerces (tanq̃ tibi ad huiusmõi
principatum assequendũ necessarias · uerũ si rec
te sapies ab eo quem principatus penitet sñiam

accipies q̄ui nō spōte sed coactus hanc sibi uitá delegit/qui tiránidem expertus tiráno subiectꝰ q̄ tiránus esse mallet. Ille.n.unũ tirannú dútaxat formidat aliis incōmodis liber: tiránus autez et qui extrinsecus insidias moliunt̄: et qui se custo diút timēt. necesse nāq3 est ut in formidine et mi seria ipsos primú uereātur custodes. quare sapi entiꝰ (accepta cōsulentis patris beniuolētia) equa lez te omnibus exibeas (perpetuos uero metus et periculorum sine ulla quiete arbitriú: et hosti bus: et hostiũ filiis relinquas. quod si rerú in ex perientia et iuuentute pulcbrum quidá et iocun dum tiránidem et nō potius supremas calamita tes existimas (maiorem immodũ aberras: et pro fecto ob eius ignorationem. Verũtamē deũ p̄ca re ut nũq̄ in tiránice fortune experiētiaz uenias.

Pha. Camarinensibus. S. D.

Tin gelliá misimus: et ad Leontinos: et ad uos item mittendũ existimauimus: ut no bis in presentia auxilio essetis: neq3 enim armis neq3 equis indigemus: neq3 uiris quoꝝ uacuam habere dicitis ciuitatez: sed pecunia. Leontini no bis quinq3 talenta q̄primuz miserũt. Gelli promi serunt decem. Vos autez neq3 Leontinis tardio res: neq3 Gelliis minus liberales arbitramur.

Pha. Licino.

On Crēte in Leontinorũ contione me ac si affuissem tibiq3 potuissez respondere inter rogasti: quia uñ qbusue sim progenitoribꝰ ego uero quēadmodũ meip̄m phalarim laodamátis

Pha. ... [marginal note]

filiū genere Astipalensem patria exulē tirannū agrigentinoꝝ multa exptū et animo in hūc usq̧ diē inuicto: nō secus noui Licinū: Cynedum in pueris et in iuuenibus salacē: In mulieribus adul teriū temerariū in legibus: luxuriosum in uolup tatibus: segnē in pace: In bello desertorem: qui et tuaꝝ in me contionū et horum quibus te rep hendo scelerum mihi penas dabis: si non citius: at saltem cum Leontini meo in se bello defessi te mihi captum tradent.

Pha. Leontinis. S. D.

I meū contra uos bellū solui desideratis ni hil ueriti mihi Licinum tradite ut omni ira et indignatōe mea in eū effusa a meo in ciuitate ūra furore desistā. nihil. n. in eum grauius anim aduerteremus q̄ uos omnes cupe intelligam9.

Pha. Leontinis. S. D.

Eonidē quē res meas exploratū misistis captū a me: cū interimere possem liberaui. nō ut uobis rem gratā facerem: sed ne quererē qui uobis meū cōtra uos belli apparatum certo significaret. etenim ipse sine cruciatu libere mihi uestros cōtra me apparatus apꝑuit uos scilicet omniū indignos preterq̄ famis et formidinis q bus habundare plurimum uos attestatur.

Pha. Hieronimo. S. D.

Ogasti me qbus adductōs ratōib9 Leonti nos in agrū queē mihi auferunt contra me impetū faciētes uictuꝝ me cēsuerim. Ego uero ꝙ iustiorē causā habeā omitto. Quippe qui nō

ſum belli auctor: ſed propulſo illatũ. Hoc enim nullius eſt apud uos mõnẽti. illud aũt ꝙ z ſi uos diſſimuletis ſcire tamen nos neceſſe eſt: dicere ſane poſſuꝫ uiris fortibꝰ. pecuniis. nauibus. equis me ſuperaturũ quoꝝ omniũ uos indigi cũ eo hoſte certatis q et hoꝝ. et fortũe opulentiſſimꝰ ẽ.

Pha. Nicophemo.

Vos in Leõtinoruꝫ contione miſerabili cruciatu periiſſe enumeraſti eos cũ nobis inſidias tenderẽt interemimꝰ. tu aũt nõ intelligis cũ calamitoſum eorum defles interitũ nõ ſoluꝫ hiis exemplis nobis nõ moliris inſidias: ſed et Leontinos quos in bellum cõtra nos cogis pigriores reddis ut in talem hoſteꝫ iniuſte bellũ moueant: neqꝫ. n. fieri poteſt eundẽ et odio haberi propter crudelitatem et propter moliciẽ cõtemni ꝙ ſi ad uota res ſuccedant. neqꝫ hiis certaminibus uobis inuidemus neqꝫ cõtendere dehortamur.

Pha. Timonacti.

Leiſci bello Leontinos ut aũt dolori ſuffi cias nec penitus abſumaris nõ omnia tibi ſignificamus quemadmodũ una cuꝫ his et Tauromenitanos et Cacléſes eorum ſocios ſuperauimus. neqꝫ ꝙ captiuos talentis centum pro his acceptum dimiſimus. Quippe qui nolim te tã felicis nũcii dolorẽ extincto immerito uideri hominem interemiſſe.

Pha. Samee.

Vm mores tuos optimos et incredibilem erga omnes humanitaté intelligã cũq3 pro ximorum felicitates pie: et humane proprios dolores ducas: z calamitates breui ad te scripsi et cá mea et nauali pugna. et legiõibus. et eque stri tandem certamine uicisse. ut hoc nuncio quê admodum bonũ benignũq3 uirum decet perpe tuo doleas ingenioq3 et tam perditis tuis mori bus debitas penas luas.

Pha. pitagore.

Halaridis tiráni a pitagoř philosophia diff ferre plurimum uidetur. nihil tamé probi bet quin rebus etiam sic se habentibus certũ no stri periculũ faciamus. Fieri enim potest: ut que longe distát in idem redigat cõsuetudo nos ex his que de te accepimus uirum te optimu3 esse nobis persuademus. tu autem noli adhuc de no bis sententiam ferre: falsa enim que de me habe tur opinio nec offendi. uerum mihi tutus nõ est ad te accessus propter meam qua accusor tiráni dem: si inermis et sine satellitibus uenirem capi facile posse3. Sin armatus et militũ munitus pre sidio suspectus forem. Tu uero omni liber per iculo et uenire ad me et sine metu apud me eẽ z mei piculũ facer̃ poteris: si tãq̃ tiránũ me expec taueris priuatũ potius q̃ tirannũ inuenies sin ut priuatũ habenté etiá aliqd ex necessitate tiranni hũc. n. principatũ nullo pacto absq3 crudalitate obtinere possu3. qd si humanitas in tiránide tuta

esse posset nõ aliorum modo gratia: sed hac quoque tecum esse desidero. Viam nãque mitiorem tuis aggrediar ad monitõibus: si una cum pitagore sentencia ueritas quoque mihi certa salutẽ pollicebit.

Pha. Torraci.

Trum meipsum tã obscure scripserim ante tanquã consulto intelligere uobis accusem nescio. uiginti tã milia tibi ex rationibus restãt si apertius doceri uis q te alia quã uelis ratione doceant breui a nobis expecta.

pha. Arisfiadi.

Emeritas z iuuentutis inscitia: innumeros homines pdidit: quibus duobus affectibus filium tuũ agi non ignores uelim: qui cũ me iisdẽ quos memoraui furoribus ad uindictã prouocarit: me tamen continui: tibi nõ illi ignoscens. multorũ enim testimonio incredibilis tua perhibetur humanitas: idcirco nõ putaui ob filii maliciã nihil male morti patris senectã dolore afficiendam. quippe qui cum unũ dũtaxat filium habeas: et si omnino malum: alterius successoris inopiã diligis prauitatem enim filii patris beniuolentia uincit. Verum nisi iam desinat: tuisque et meis pareat admonitionibus: non ignoret et tibi et mihi breui meritas penas daturum. Ne autem malicie pertinatiam ignoratione excuset: eadem de re et ad te et ad illum epistolas misimus.

pha. Necinecto.

Vod sepenumero patri tuo scripsimus te monitum faceret: ut a temeritate cessares

effecit forsitã ut odii tui formidine id nos rogas
se arbitrareris: ego uero an sic res se habeat ne
scribendum quidẽ censeo. Atqui cũ intelligerem
patrẽ tuũ senẽ modestissimũ: neq₃ alios habere
filios illius misertus & nimie tue ob etatem auda
cie parcens in hunc usq₃ diem te pertuli. Te aũt
neq₃ pater in unico filio periclitãtis senecte mise
ret neq₃ tibi consulis qui ita in pernicatia perstas
Sed forsitan quoniã nihil in te grauius animaduer
timus cũ cessare uolueris licere tibi existimas q̃
neq₃ longe te potentioribus licuit quo ad igitur
tibi optio datur: utrũ cõmodius ducas: noli Ti
mandrũ imitari: sed utili potius inimico q̃ exitio
so consultore uti uelis.

Pha. Antimacho.

I reddere mutuũ potes. et tamen non red
dis sponte tua malus. Sin quod reddas nõ
habes et si malus omnino nõ sis ledis tamẽ. Inuo
luntaria enim si humane considerẽtur uenia dig
na sunt. Atqui uenia reddendi dilationẽ nõ pe
nitus desperationem esse scias.

Pha. Aristomeni.

Oli egre ferr̃ uulnera que in bello accepimus
grata tamen mihi est tua in me beniuolen
tia et humanitas. uerũ tantũ abest ut ea iniquio
ri animo feram et si parum a morte abfuerim ut
et si diutius me uicturum mihi persuadeã optas
sem celerius in bello occubuisse. quid enim uiro ge
neroso melius q̃ in uirtutis et uictorie cõtentio
ne fortiter uitã finire.

¶ Pha. Senopichi.

On me perturbāt calumnie neqꝫ opiniões quas de me homines habēt qui iniuste me accusant: nec ulla alia causa q̄ quia euenire intelligo alios natura malos me autem huiusmodi esse necessitate que diis potentior est. Verꝝ hoc inuicē differimus φ cū mihi principatus gratia pla liceant qui sim profiteor. Vos aūt priuati leguꝫ formidine opere uestra dissimulatis.

¶ Pha. Cathaniis.

Vm apud me ciues uestri captiui deducerent nōnullos cū omni spe decidissent quia nō admodūꝫ uobis eoruꝫ uita cure erat liberaui. Non φ mei erga uos odii obliuiscerer: maxime nāqꝫ obliuiosus essem si minorē ira mea ultioneꝫ a uobis accipere satis mihi estimareꝫ. Verū cum pro meritis mihi penas dabitis quot ꝛ quāta in me admiseritis uobis cōmemorabuntur.

Os fortasse satis mihi penaꝝ dedisse de iis arbitramini qui in me et in eos inique egistis cuꝫ pro. xxx. uiris impie a uobis combustis qngētos milites pro septē direptis talētis priores census amiseritis. ego uero que in hūc usqꝫ diē passi eorū que passuri estis prohemiū fuisse anuncio: adeo que (nobis fautorib9) hostes uobis mala inferēt erubescēdū est. nō tamē cōtra uos odiū meū remittā. donec que mundū regit prouidentia eandē in eo gubernādo seriē prosequeꝫ Indicam aūt uobis bellū nō tam mea q̄ deoꝝ grā

in quorum manibus et seruare omnia et perdere est. siquidem diuinam sortem ut reliqua nature elementa ethneus ignis sortitus est: in quem cum impie innocentes uiros proieceritis non phalarim. sed qui omnia conspicatur solem uobis inimicum comparastis.

Pha. Critophemo.

Oni amici officium et tu et omnes qui extollitis fortitudinem facitis cum consilio et opera nostra uictos a uobis Leontinos predicatis: certo autem scimus que necessaria fuerunt nos diligenter prouidisse exoptatissimam uero uictoriam a fortuna confectam. Nihil. n. in humanis rebus uir amantissime magnum sit siue exiguum quin illius metu agatur.

Pha. polignoto.

T donare tibi aliquid imposterum. et scribere desinam polignete. cessato autem et tu de laudibus quas de me apud alios predicas. Re. n. me accusas cum mea renuis munera, uerbis me et laudibus prosequeris, neque animaduertis sermonem rerum umbram a sapientibus existimatum.

Pha. Axicho.

Loriari profecto de nobilitate, ut de alio quouis bono licet. ego autem solam nobilitatem uirtutem scio: cetera omnia fortuna, et fieri quidem posset alius ex nobilibus parentibus clarus, alius ex claris ignobilis ipseque seipso et abiectissimus ignobilior, itaque animi uirtutem apud siracusanos laudibus prosequi debes, non maiorum mortuam in ignobilibus successoribus nobilitatem.

Pha·Demotedi·

Gnosco tibi ꝙ ita me admoneas· ꝙ·n·nūq̄ tiránus fueris/ tiranno tiránidé deponere consulis/neqꝫ deoꝝ quépiaꝫ mihi affers securitatis fideiussorem/cui fortasse fidé habere possem te auté dignū censes cui tanta de re acquiescam/ neqꝫ animaduertis fere periculosiꝰ esse deponere principatū q̄ occupare/ad summá ita de tiránide quéadmodú de generatione et uita senciédū est/neqꝫ enim homo si fieri posset: ut antea q̄ nasceret quená mala in uita passurus esset audiret nasci nūq̄ uoluisset· Neqꝫ priuatus qui tiránidis studeret si illius intelligeret calamitates tiránus potius q̄ priuatus esse uellet·sic igitur Demoteles homini nō nasci q̄ nasci· et priuatum quá tiránum esse utiliꝰ intelligo/ꝙ si ante occupatá tirannidem eius mihi narrasses conditioné et hoc tūc mihi dedisses consilium obtemperassem profecto:sed cum tirannus sim et principatu coactus in mlta inciderim non modo hominū nemo: sed ne deorum quidé potentissimus hanc tirannidē deponendá mihi persuaderet· haud enim ignoramus quibus quantisqꝫ nos affectos suppliciis ab hiis in quos grauius animaduertimus uitam postremo finire cogemur·

Pha·Epitarmo·

Vm et Demotelis de deponenda tiránide consiliū nō ab odio sed rerum ignoratione profectū intelligo·aggredi enim tiránidé appetentis est·desistere auté minime/propter multa

que a tiráno iniuste committuntur· queadmodu3 sagittarius cum primá sagittá emiserit(nó amplius habet eius reuocandi potestaté)quod si fieri potest ut huius tirannidis tollatur initiú(id facite queso· sin nequit sciatis uelim lóge minus fieri posse ut uri mihi monitus cóferre uideantur·

Pha· Epitarmo·

Vfficis solus nobis cum iustos nos arbitraris·et si nemo huiusmodi tuo đ me testimonio credat: unus enim et talis omnis mihi Siciliẽ norma et regula est· Temerariam auté multitudinem solitudinis supplementum existimamus/ cui et ignorari z deteriores quá sum⁹ uideri fortasse nó est inutile: sed multos habes tui similes· hominú enim prestantiá non numerú reputam⁹/ cú quib⁹ nosti nos et bonos esse et equos: quod et si solus esses satis nos habundare testib⁹ neq͡ȝ alioꝝ egere laudibus ducerem⁹·

Pha· Nippolitioni·

Ditú tibi ad me ut rogas permitto nullum aút tibi securitatis iusiurandú damus: sed fidé(q͡ȝ si uerbis meis non credis nunc profecto me iniuria afficis· non cú mihi accusatus es cum enim nó ignores nemini me unq̃ fidé fregisse ac si de me male sencias petis iusiurandú(ueꝝ quid refert ad pietaté iusiurandú ue an fides frangatur· Vtrúq͡ȝ enim animus confirmat·

Pha· Pollicioni·

I accepta ex tuis moribus coniectura mihi nó fidis prudentiá meá nó maliciá accusas

sin ex meis ignorátie plurimũ aberras tantũ .n.
abest ut fidé frangá. ut cum ex animi mei senté
tia ceteris supra quá liceat credá ac si firmiorem
fidei pietaté habeát sepenumero deceptus sim
mihi igitur sine dolo et fraude fisus; nichil a me
iniusti perpecieris. sed apud omnes testimonio
cõfirmare poteris ea fide phalarim esse ut nemi
né unq̃ decipiat: idé de rebus quibus filiũ tuum
odio habes quod mores tuos non imitamur ab
omnibus diligitur. ex quo intelligere potes te in
iis omnibus inuisum esse qui eũ amore proseq̃t.

Pha. Adimancho.

Vdio tibi esse cũ fratre cõtrouersiá uter ue
strum sit peior cũ tu illum ille cõtra te peio
ré attestatur: ego autẽ arbitror uel potius com
pertum habeo ceteris omnibus illum te etiã illo
iniquioré.

Pha. Egestensibus.

Olite meos exules recipere nemo nũq̃ pha
larim. neq; in bona neq; in mala referenda
gratis uicit. hoc uos ex Leontinorũ & Melitensi
um causa probe intelligere potestis quorũ alteri
libertatis Leontinis seruitutis. auctores fuimus
His quod triremes meas submerserũt Melitensi
bus uero quod sub diuersas recuparé curauerũt.

Pha. Antistem. et Teotino.

X iis que misi muneribus antisthenes par
tem theotimus nihil accipit. Quáobrem al
teri gratiam habeo de altero nihil queror. ille. n.
cũ acciperet meas non minuit facultates. Hic ue

ro nullo me damno affecit.

pha. Venedi.

On te peniteat bonuz euasisse si uisa pater na iniquitate alien9 existimari aliter supio ris tēporis apud Camarinenses boná de te opi nionez amittes: simulasse enim aliquádo probita tem non re ipsa bonus fuisse uideberis.

pha. Epistrato.

On secus q̄ ad fortunatū aliquez ad me scri bere uideris: ego autem conditionem meā tibi paucis explicabo a prima infantia orbū fuis se a iuuentute fati iniquitate patria exultasse res meas maiori ex parte amisisse, barbaris educatū esse moribus ex omni terra iniuria affectum pro fugisse. Neq̨ solum ab hostibus, sed ab iis quos beneficiis prosecutus sum insidiis circumueniri et tirannū uitaz in tirannide deprecari: si hoc inq̄ est fortunatū esse fortunati profecto sumus.

pha. Oneteri.

T tu et omnes amici hoc sane mihi faciens gratissimū si nichil de me percontabimini. neq̨ curiosus inqretis nisi quid ipi uoluero. eius modi. n. fortuna opprimimur. ut nostra cognita cognitione letari magis inimici q̄ incognitá egre amici ferre possunt.

pha. Isonico.

Llorū qui me leserunt inimicitias ut hor taris libens obliuiscar mortales enim cū simus immortale ut aiunt odium seruas se minime decet. pithonis autem aduersus me

immanitatem nō modo uiuus obliuioni non mādabo ſed ne mortuus quidē ꝙ omnibus uite fūctis euenire conſueuit. Quippe qui iniquitatē omniū maximam in me molitus eſt. Siquidem poſt meum exiliū. et Itbiam uxorem cū eius nuptiis recuſatis me ſequi uellet nemo negauit.

Pha. Taſmori.

Aſtellū quod tu dū oppugnaretur reliquiſti excuſſione a teuero facta ea celeritate ēuerſum eſt. ut citius id captum quā hanc epiſtolam ſcriptam ſcias uelim.

Pha. Abaridi.

Vdeo te clarorū uirorū conſuetudinis gratia ex hiperporeis ad nr̄as uſq; regiones aduētaſſe teq; et pitagore philoſopho et ſteſichoro poete et aliis quibuſdam grecoꝝ preſtātiſſimis congreſſum; et ab his multa didiciſſe cupere autem et alios conuenire qui te quas ignoras hiſtorias doceāt ꝙ ſi ab his qui me calumniātur antea perſuaſus es; eē qualē me predicāt. haud facilis eſt diſuadere; ſin ueritatē cū ab omnibus tum maxime a ſapientibus diſquirendā cenſes; ad me uenias quemadmodū pleriq; alii clari uiri mecū cōmoraturū. Ipſa enim moueris experientia; cetera apd̄ me et melius et honeſtius; ꝛ ſi mihi de me ip̄o libere loqui libet. addo etiaꝫ humanius q̄ p̄ns fortuna pati uideat. et diſpoſita et conſtituta eſſe phalarimq; q hec et gubernat ꝛ ornat. nemine eoꝝ q maxime in hiis laudant inferiorē.

Pha. Orſilocho.

I propterea q̄ pitagoras philosophꝰ sepe numero a me accersitꝰ uenire huc uoluerit quéadmodũ eũ q̄ meam fugeret cõsuetudinem laudasti, mihi calumniá attulit, nunc ad me uene rit et quintũ iá mensem una mecũ inuoluptatibꝰ sit mihi profecto laudi é. Apd me. n. ne breui q dé mométo ꝑmásisset nisi mores nr̄i cõuenissent.

Pha. Egisippo.

V fortasse et alii cõsanguinei q egre fertis Clisthenis exilium eũ sibi male consuluisse in hiis quibꝰ patria pulsus est; nũc tandé cogno scitis cũ nulliꝰ remedii tp̄s sit nisi penitentie, ego autem cũ inani glia maximus in re pu. uersaret̃ tum maioré immodũ eius uicem dolebam; et lit teris ad eũ meis reꝝ exitus testatus sum. ipe ue ro honoꝝ uoluptate elatꝰ agebat̃ fortune imme mor et nos nugas et deliramenta scribere tanq̃ reipublice omnino expertes arbitrabatur; uł po tius ac si tirannidis nostre gratia nollemusquem piam uidere recte rempu. administrantem quo ad magis q̃ opus fuerit inflatus suis ipse flatibꝰ prostratꝰ est, suoq̧ nõ mediocri detrimento nõ phalarim ciuilis gubernatóis propter principa tum; sed seipsum uulgi penitus ignarum cogno uit; eiusmodũ náq̧ uulgus est ut in calamitate se sequentes alliciat et principia euentibus nõ con sentiant. Egoet quicũq̧ nõ omnino stultus mal lem ut in certa me multitudo sibilis q̃ honoribus prosequeretur. Odium náq̧ eius citius q̃ accen datur extinguit̃. Neq̧ quibus exardescit tp̄ibus

ualde damnosum est. Eius aũt beniuolentie opi nio exilia mortes proscriptões uel hiis nihil tol lerabilius affert per Iouẽ maximũ hegesippe ut sentimus sic te alloquimur: popul9 omnis teme rarius est demens desidiosus promptissimus in quodcunq; contigerit mutare sententiam perfi dus incertus uelox: proditor fraudulentus: uo ce tantum utilis et ad iram et ad laudem facilis. Hoc est ut qui in augẽda re pu. populo placere annititur honesti spereat contumeliis nõnulli tñ adeo insaniunt et temerario impetu: uel ea poti9 rabie precipites feruntur ut nõ tantum filioruz fragrint desiderio z nuptiis intenti nõ libentius uxores conspicentur: et pecuniaꝝ cupidi non sic eis inuigilent: z armorum belli equorum olympi corum agonũ gratia studiosi non tantopere ho rum singulis delectentur quãtũ qui miserã glo riam inanes honores: et plausum in suũ detrimẽ tum aucupantur: quorum uices familiares maxi me dolore: inimicos uero letitia maxima proseq oportet. uos autem clistenis necessarii eum con solamini si forsitan iniquiori animo res humanas patiatur eiq; ne amplius hiis se rebus immisceat ac si maiorem immodum erret dissuadeatis.

Pha. Anto.

Rgentum tibi nichil post acceptas litteras morati misimus existimamus enim nõ gra

tie modo tempus esse sed celeritas. tria igitur ta
lenta que petisti dedimus ut soluta pro filio mul
ta in patriam ab exilio reuocetur ne diutius pro
fugus aberret. ipsa namqꝫ experientia plane no
uimus q̃ calamitosum sit exilium ceterum et alia
tria sponte nostra addidim⁹ ut publicatas posses
siones recuperes. Imposterum uero Clistenem
admoneo ut a gerẽda re pu. abstineat: neue am
plius hiis exerceat negociis in quib⁹ publica uti
litas priuatũ odium non comperatur. et licet su
os ipse affectus nequeat moderari cõsobrini ta
men utatur exemplis: qui rei publice ignoratõe
patria pulsus: ne occupata quidem tirannide in
eam restitutus sum neqꝫ adeo iocundum princi
patum existimo q̃ acerbum exilium: nec ego per
deos ad uos scribo non ꝙ que ad uos nisi mune
ra dolore me afficiãt: sed casus uestros miserat⁹
neqꝫ ut nihil amplius uobis elargiar: sed ut me
in meliori fortuna utamini: in qua cuꝫ familiares
mei me utentur hiis me promptius et liberalius
exhibeo.

Pha. Clisteni.

On ꝙ multi solent qui cuꝫ admonitionibus
nichil profecerint re confecta exprobant:
id ego facere uolui neqꝫ idcirco hanc epistolam
ad te mittẽdã arbitrat⁹ sum ut in quo p̃ter sñiaꝫ
aberrasti cũ optimis meis non obtꝑares cõsiliis

augerem tibi calamitatez nihil. n. aliud mihi eiuſ
modi homines moliri uidenť q̃ conſiliũ ſuũ maxi
mis extollentes laudibus. qui in aduerſam fortu
nã inciderint accuſare; quod neq3 ſuã ipſi preno
rint utilitaté; neq3 monitoribus paruerint. Ego
uero cum impendentia tibi male intelligerem ne
his opprimereri familiariter te obmonui; nũc in
aduerſis reb9 tuis que utinã nũq̃ accidiſſent ipſe
quoq3 tecum erraſſe tecũ miſer eſſe mihi uideor
p̃monui ne accideret nunc aũt; ſeu caſu, ſeu con
ſulto ita ſe res habuerit tecũ ſil' dolore afficimur
neq3 tibi aduerſam exprobam9 fortunã ſed pro
uiribus ne ea te opprimeret contendim9. nec cũ
ad optimã matrẽ tuã ueneris plane cognoſces.
tu uero iniquus es qui ne patria quidem pulſus
apud nos; ut tui amiciſſimos exiliu3 ſolari uolui
ſti qđ ſi alia quauis cã feceris iniquus ſane erga
nos fuiſti; ſin ut ad eum qui te reprehẽderet qđ
premonitus nõ obtemperaueris; huc te uenire
puduit quoddãmodo quod tã recte ſapias tibi
congratulor; quippe quẽ p̃teriti erroris puduit
in eunde3 nõ ampli9 prolapſu4 exiſtimãdũ eſt.

¶ Pha. Leontidi.

Vltis uſus es ad Camarinenſes rationibus
ut bellũ contra me moueát. Certo tñ ſcias
non recte te ſuaſiſſe. Nõ. n. inanibus uerbis qui
b9 nos aggreſſus es te ulciſcemur; ſed reb9 ip̄is
quas experti Camarinenſes rurſus irati Phalari
diſpiculũ facere noluerũt cum ſuauiorẽ me ami
cum expiant.

Go me uobis libertatis auctoré fuisse arbi
tror: de ea tñ nó cóqueror et si ingratissimi
erga me sitis: sed argentũ quod mutuo a me ac
cepistis reddite queso adeo mihi hoc tpe opus
est: ut per omné Siciliá pecunias mutuo petituȝ
miserim alii nobis liberalissime mutuauerit ut Le
ontini et Gellii: alii promiserunt ut Hialenses et
Phitiéses: quid igitur per deos animi uobis est
cũ tot mutuatas pecunias nobis nó redditis: cũ
hi in quos nullũ cótulimꝰ bñficiũ sua nobis elar
giátur: quod si illi qui nobis promiserũt audierít
sibi nos idcirco graues esse qđ credita non exigi
mus nũquid ampliꝰ quicq̃ nobis daturos existi
matis. Equidé nó arbitror sed secũ reputarunt
quod si sua exigere negligit: negliget etiaȝ solue
re creditoribus. His igit ratóibus mea mihi nó
reddere tandé pudeat: qđ si hec nó profecerint
non ignoretis eá nos róeȝ aggressuros qua iure
uos ad soluendũ debitum compellemus.

Pha. Ennensibus.

X tot pecuniis quas mutuo a nobis accepi
stis octo dũtaxat taléta quo maxime tpe
pecuniis egebamus ut nobis solueritis reliquas
uobis elargiri nouimus ad uos neqȝ sic modum
ullũ seruastis quatuor. n. telétis ad nos egre mis
sis reliquũ adhuc retinetis: et per deos nó tam
iniquo animo huius pecunie q̃ largite graꝝ dam
num ferimus: deciso. n. debiti et si patiamur qua
tuor dũtaxat talentoꝝ ingratitudo aũt supra de
cé detrimentũ affert. uos auté et reddere simul

z habere uobis gratiá iactabitis. quare nulla de ingratitudine uestra bona spes relinquitur si cũ reddédi facultaté habeatis nõ tamẽ redditis qđ si hac estis sententia cuz allegatis uestis exhaustũ erarium et priuatũ pecuniis uos cõtulisse audiam hoc etiá debito uestram libero ciuitaté: uel si placet que accepi reddere paratus sum modo in rei pub. utilitatem nõ in eius direptores cõferatis quo fit ut paupes publice sitis: quod autẽ in referéda beneficii gratia statuas mihi erigere pollicemini nolite queso id cõtendere: simł enim cum nostra in uos liberalitate hunc etiam uobis sumptum condonamus.

Pha. Ennensibus.

On largite pecunie penitentiam uiri Ennẽses hác uobis epistolá mittimus sed ut firmaz a me gratiam ineatis cũ iure imperiandrum animaduertitis nam qđ uere ciuitas pecuniá habuerit. sed falsa utaẽ excusatõe ut ea creditores priuentur inditio mihi é. quod falso mihi furtũ adducitis. siqdé omni penitus rõe abhorret eosdem nũc tãq̃ pauperes esse et pecuniis indigere nunc tãq̃ diuites multa ex publicis rebus ad raptores proicere: sed aũt creditoribus diuites esse oportet aut furib9 pauperes. quod si pauperes publicos tãq̃ diuites raptorib9 elargimini creditorib9 aũt p ciuitatis gubernatores tãq̃ paupes denegatis primũ quod sane grauius est inique facitis cũ nemo uobis iniuriá fieri patiaẽ deinde lõge iustius est qđ mutuo accepist is persoluere

creditori cū diripientiū grā nō possitis q̄ phalari de nomine numeri suis priuato pecuniis ditesce re periādrū itaq; licet uel pecuniis uestris serua stis propriā mihi habere gratiā uel perditis ex igi etiā que donauim⁹. Pha. Nieroni.

V m multa d te et de cōtione quā cōtra me ad Leōtinos stulte habuisti dicere possim nolo tamen superfluis uti uerbis nisi quod culicē, elephas indus nō curat. Pha. Aristeneto.

O n iniquo animo senectā fero neq; tiranni dis robur cōsenuit sed phalari tuo aūt do lore afficior cū mihi tātope timeas: fcm̄ nāq; ad ueniet et si Aristenetus maiorē immodū nr̄a soli litudine cōficiat̄ sed lōge molesta satius est eum pati q nil ueret̄ q̄ prius si quis timet ut poeticis quoq; exēplis ad te scribā. Pha. Militēsib⁹.

Ersuaserūt mihi legati ur̄i. ut uobis pecu nias mutuarez. q̄uis in p̄ntia assiduis bellis his exhaust⁹ sum sed ut eiūt ad amicos nll̄a utē da est excusatōe uez nolite q̄so nōnll̄oz mores sectari qui cū mutuū accipiūt honestissimis nōi bus cū exigit̄ grauissimis creditores appellāt rē profecto neq; iustā neq; gratā. Decet. n. q bn̄fi ciū accipit eoz qui dederit meminisse. et qd̄ debi to se soluerit eosdē creditores existimare: z siue boni sint tāq̄ bonis. siue mali tāq̄ malis id p̄solue re: si quidez et bonis moribus predito et prauis equū est creditum reddere: equidem melitenses et cuz mutuum do et cum exigo idcem ipse sum et mihi semper similimus. quibus autem dantur

hi mores pro tpe ut aiũt cameleontas pro sub
iecto solo colorẽ mutant: quippe cũ accipiũt ut
benemeritũ ut deum creditorẽ laudant cũ repo
scuntur in eũ ut in tirannũ ut impiũ inuehuntur
preterea nõ ignoro lõge satius esse q̃ amissurus
sis pecuniam priuato homini mutuare q̃ ciuitati
nã si a priuato abnegatur inimicũ unum et eũ in
becillũ tibi cõparas sin a ciuitate neq damnũ mi
nus est et plurimoꝝ odium contrahis nõ tamen
hoc crimen uobis ascribimus sed sine suspitione
pecunias mittimus aliis .n. in rebus semper uos
memores ꝛ in cõmertiis et negociis uestri iustis
simos intelleximus. neq ignoratis ignominiosi9
esse plures uni iniuriã facere q̃ unũ pluribus nõ
enim credibile est ut unus multos sed multi unũ
uerisimilius contemnãt.

Pha. Militensibus.

On laudũ urãꝝ cõtemptu Melitenses lega
tos urõs cũ his signatis remisimus sed qm̃
nõ sinũt me opa mea laudari: uos forsitan qualẽ
me uidere uultis talẽ apud alios existimare arbi
trami. ego aũt nõ ignoro qd̃ ceteri oẽs me malũ
existimãt uos uero et si bonũ me dicitis: nequit
tñ urã de me opinio aliis ꝑsuadere sed poti9 ad
falsas hominũ existimatões uobis eẽm nocumẽ
to: qñ quidẽ pessimũ hominẽ: nisi eiusmodi uos
quoq essetis nequaq̃ laudaturos oẽs p̃dicarent.
quãobrẽ cũ uos iniuste mali ego nr̃a expte me
ipso dementior existimarer has laudes uestras
nõ necessarias duximus.

Pha. Menesidi.

Ortuna tua admodū nos delectauit adeo cū et si maiorē immodū filiū optares: filiā tibi genitā accepim⁹: quā eo tibi cariorē futuram arbitramur quod loco filii nata est. solet nanq̧ filia q̄ mares longe pluris parentes facere: nostra autē munera tū demū tibi esse grata sensero: cū nō modo que mittimus prompte acceperis sed etiā si quid quod ignoremus tibi opus erit nos certiores facies. pluribus. n. iā et magis preciosis rebus tibi opus est filie gratia.

Pha. Alcandro.

Eq̧ tu neq̧ hominē quispiam me unq̄ preter rere uerbis fortasse et si nihil dicam me dicere arbitraris: sed ne rebus qd̄ē speret. Quippe qui nō ignar⁹ bellice rei sum neq̧ iniuste neq̧ supra uires qcq̄ audeo et frequētes insperatas tempoꝝ mutatōes nouimus. fortune preterea instabilitatem dicere magis possumus q̄ audire. accedit adhoc qd̄ q̄tū nemo alius quē nobisipsis tum deo cōfidimus qui nos contra omniū iniurias tuebit̄. in quo certissima mihi spes ē: ut qcū q̧ mihi insidias moliunt̄ in meā redigat ptātē.

Pha. Lisino.

On cessabis ab insania insanelissime neq̧ p ces tibi triginta annos natus quin cū hmōi plurib⁹ grauiores q̄ ferre possis inimicos tibi facere experiaris. Sed et uersus in me et tragredias scribis ac si dolore me his afficias. uerum tu omni grauiores tragredia res caueas.

Phala·Sebronii·

Vid tandez nr̃os mores admirati acsi grã uioribus utamur suppliciis, in eos qui no bis insidias moliũtur· his nõ preterimini· sed co rũ qui cruciãtur casibus comploratis eis nõ con sultis ne phalarim iniuria afficiãt· longe·n· mihi satius esset nõ compelli in hm̃oi propulsandam iniurie necessitaté· z uobis sane cõmodius nõ uti semper temeritate· ná si uestri memores me nõ latent quo pacto in me cõsuleritis nisi talé me in suppliciis exhiberé; cum in maxime quoq; eoꝝ formidine his nos exponatis· nos igit̃ a crudeli tate si uos prius ab iniuria cessabitis·

Ihil in his mentitus es quoꝝ me apud sirá cusanos insĩlas; omnia plane cõfiteor· Ve rũ si pari rõe z ego his qui me ita ledũt; ut nulla digni sint uenia; et uos taz temere et mihi uobis insidias moliri parceretis· neq; me quispiaz tanq̃ nepharium accusaret; neq; uestꝝ táq̃ grauissimo affectorum supplicio miseretur·

Pha·Cleobolo·

On ꝑsuasisti Camariensib⁹ ut bellũ mihi in dicerẽt cũ maioré immodũ singulis contõi bus anniteris· quippe qui nõ ignorát rebus ipis nõ oratoꝝ uerbis bellũ geri q̃obré si uis ut id ag grediãt utile futurũ eis oñdas·, q̃d sine hoc q̃de pacto moré tibi gesserint mutata sñia contra ad mõeas· Ita fortasse res tibi ad uotũ succedet; ex duobus·n· alteꝝ in p̃ñtia aut sñiaz tuá inutilé aut

cōsultorē nullius rei opinat̄. ego uero utrūq3 cer
to tn̄ scias uelim qui cōtra nos adortus es nō in
anibus uerbis ulciscemur: sed rebus quas expti
nō ampli9 mihi insidias moliti sunt. qd cū Cama
rinēses plane sciāt nolūt: rursum irati phalaridis
piculū facere cū suauiorē amicū me expiant. Melanticu

D modū grauia cōtra nos supra uires tuas
cōsultasti clotice: un̄ tibi spes malis aliquo
pōsse phalarim affiecre ut rē gratā facias. traci9
cerdonis nepti uxori autē andri q dn̄m suū inter
emit ex quo cōtra nr̄e legē iniuria illata ditat9 ē.
sed in tantā nō prorumpā indignatōem ut scele
ra tua v bis prosequar. nā site quē ulcisceremur
dignū putarem9. nō uerbis dūtaxat: sed re ipa
te ulcisci. et que in nos machinat9 es in caput. et
gen9 tuū retorquere possem9. Pha. Neolaide

Ihil grauius in te cōsulere uolumus cū pl'a
in te bona q mala inuēimus qobrē hoc unū
ex melioribus fieri uelim ne me grauiore animi af
fectu cōtra te uti cogas. pha. polluci.

D mirari ex tuis epl'is admodū uideri uite
mee mutatōe3 qd cū supiori tpe audenti9
q̄ tirāni soleāt libere me omnibus crederē. nūc ne
necessariis qdē ad me adit9 pateat. ego aūt iam
meticulosior oēs fugere mihi psuasi fidē .n. nō
mō nō in aliis: sed ne in amici qdē firmā inuenim9.
idcirco oīa summo labor̄ expt9 inhabitabilē libie
solitudinē. et auia nūida4 lustra q cū hōib9 uitā
agere ptuleri. qppe q cū leōib9 tuti9 uiuere z cū
serpētib9 sōnū cape: q cū nr̄e etatis hōib9 possē

usq3 adeo inos ex multis uarii frequentibus for
tune mutationibus periculū fecimus.

Pha. pollucii.

Onge grauius iniuriā patior q̄ puniaʒ pol
lux nō quēadmodū dixisti: et pati me par
iter grauia et inferre. ego. n. eos q iniurias pro
sequuntur et bis et ter uenia dignatus sum: ne
mo tamen eoꝝ est quē primo deprehensum ite
rū malum uideri pudeat.

Vi cōtra nos eorū quos iure interemimus
gratia bellū parant. si q̄obrē id faciāt audi
rēt et plane intelligerēt essent profecto ultores
appellandi tu aūt nos apud siracusanos accusas
et ultoris quidē nomen tāq̄ grauissimū appellas
causas uero cur pēas dederint q̄d maxime opor
tuerat tanq̄ in inexcusabiles nūq̄ afferre uoluisti
opus. n. erat orator pollux et morteʒ et mortis
causam sil' ostendere ut ꝑ eas additurū indigna
tōem. contra quos concionatus es. uehementi9
excitares. quas si te aperire puduit quo iure ea
rū gratia bellū geratis non uidemus.

Pha. Engiensibus.

Eq3 causam quare iuste uos nō ultus sum.
neq3 si ulcisci uellē uires mihi deesse uideo.
sed neq3 uolūtas deerit si nos nll'o pacto reuer
ti quoniaʒ sic perdido passioni qui apud uos cō
moratur uisum est uiros quos tertiū iaʒ mensem
seruatis in carcere interimetis.

Pha. Nicippo.

Vod doña nr̃a acceperis plurimũ tibi gr̃az habeo· ego aũt qđ dicebas te siracusanos timere ne si meas pecunias accipe te intelligerẽt graui⁹ in te cõsulerẽt hoc statuerã, si eas recusas ses te tãq̃ acceperis accusarẽ ut z accipiẽs tibi et recusanti idem impendisse periculuz: uel potius alteꝝ minus alterũ omnino pei⁹, naz si nõ accepis ses z ego te accepisse insiľassẽ certe accepisse cre deret sin accepisses z ego serio nihil mei dedisse as seruissez proculdubio omni absolueris suspitõe·

pha· Nicarco·

On cogis Camarinenses contra me bellum gerere sed a me supari· Atqui sapientis ui ri officiũ est añ uerba rẽ ipsam ante rẽ diligenti⁹ quoq; eius exitũ cõsiderare ipi iã pridẽ tuas cõ tiones negligũt te aũt nõ pudet ex tribunali tua illis oĩoe grauiorẽ esse q̃ mihi cõtra quẽ cõtõari·

On hac dũtaxat ep̃la· sed sepenumero iaz ad te scripsi nullã aliã nobis de uxore gr̃az te relatuꝝ si propter nuptias bñficiũ a nobis ac cepisse et gr̃am nobis referri oportere arbitrari quã si eã amaueris cui⁹ causa affinitas inter nos contracta esse uidetur·

pha· Timosteni·

Ilitũ pars in castello excidat pars maris in curs⁹ exageret· Et estu siccato fertilis cam pus reddatur· alterutri aũt priores perfecerint his gratia referatur·

pha· Cleomenide·

Vnera tibi ad corpis exercitatōem misim⁹ olei·s·metras ducētas et frumenti medim nos quadringentos que aūt iuuentutis munera sunt ad filiū tuū et uinū: et librarios seruos z ste sicori poemata: nisi siracusanoꝝ quispiā nouaruz reꝝ gratia hec a tirāno missa suspicetur.

Pha·Cleodice.

Eteras epistole tue ꝑticulas recte scriptas Futuri aūt temporis hortationē admodū superfluā arbitror. Ego.n.neq̧ mortē neq̧ mortis genus effugio: et sapienter quidez factū.n. ab hominibus nō regitur: et profecto quicunq̧ hm̄oi perscrutat⁹: aut bona aut mala futura metuit euz stultissimū existimo siue preuideri futura siue ꝓuisa caueri posse sibi ꝑsuadeat qđ si euitari nequiūt. Quāobrem ea prescire amittitur: siue sciat: siue nesciat sit futuꝝ. Sin uero cū cognouerit euitare etiā posse et disponi: et in aliud q̄ ꝓuiderit transferri et peius factū meliori mutari dixerit. Ego sane nō arbitror dei nāq̧ hoc opus est nō hominis. Ceterū si quis eos meminerit q iouis filii feruntur ea cū scilicet z minorē z rhadmanū et alios sem. Deos neq̧ immortales fuisse neq̧ aliter q̄ pro sui fati necessitate mortuos. Si neq̧ fatū neq̧ mortez agere tulerit aut formidauerit minime mihi stult⁹ uidetur: maximo igitur studio idem in incertis rebus tuis sentire animū inducas ut nullā illoꝝ curam suspicias: quoꝝ nos nihil scias esse solicitos.

Pha·Nausidi.

Vod iá sepenumero ad z scribi z si hermo
crates: uel quiuis alius philodemi filiá uir
giné dono a me accipere impediat: ego nihilomi
nus elargior: et parem uel maiorem potius lau
dé assequor quod túc propter tiránidem nl̄ra in
re cognatis meis sim cōferédus: eis me tñ libera
liter exhibeo. ad eos auté qui mihi exprobát q̄d
largitōibus persuadem⁹ hac utimur excusatōe
quod q̄bus liberales sumus eos pro humanitate
cogere nō possumus. Pha. Lacrito.

Voniá pro huiuscemodi spe nobis tátop̄e
timentibus periculis uos exponi nō opor
tuerat nolebá grauiores exitus expiri. uerú ex
quo uirtus tua nr̄m uicit timoré bene quidé est
et bono us⁹ es auspicio q̄d z alia tibi ad uota sint
successur̄. Nihilo tñ magis z si salu⁹ sis cōfidim⁹
sed q̄d incolumis redeas solicitamur. que igit̄ in
profectōe tua te admonui eadé cures uelim dili
genter ut posthabito opido lacritú nobis serues
incolumé quez ego pro omnibus locis ciuitatib⁹
tiránidibus et ip̄a deniq₃ per deos anima mihi es
se arbitror. Pha. Lacrito.

T tuaꝝ promissionú meméto lacrite. z pha
laridis solitudinis curaz héas quáto amico
rum inopia laborez uides. scribo aút timide neq₃
multorum uires formidamus. Quippe qui lon
ge sunt nostris infirmiores neq₃ nostrorú imbe
cillitati cuz omnes hostes uirib⁹ excedamus sed
tue in bello animi magnitudini timem⁹. ne maiori
az studio fortis apparere cōtendas: ne ue egre

feras res bellicas nisi omnibus militie munerib9 tempori adsis. Memento aut quod si depositu3 tibi teipm cu a nobis dimissus es comisimus qd nobis saluu reddere promisisti. Id nunc maiore3 immodu rogam9 no ut te ingenio tuo quicq indignu facias quod alacrito fieri nequit. sed ut in aliis certaminibus uirtuté tua3 possis ostendere nunc uero et si teipso paulo molliore in aliis reb9 prestantiorem te exhibere poteris.

Pha. Lacrito.

Vod filii tui obitum iniquo animo feras uenia profecto dign9 es. Et me quidé maxime tui miseret. nec secus pro q ac quis tuoru familiariu casum tuum reputans. doleo et si in his duriori natura sim ea. s. gratia quod qui immodice aduersis rebus anguntur eos nihil profitere intelligo. maximu aut calamitatis tue debet esse solatiu primu quod pro patria fortior in prelio filius tuus occubuit. deinde qui in ipsa uictoria pulcherrima eu3 morte facta honestarent. postremo q nullo turpitudinis genere uita coinquinata morte proprias uirtutes finiuit. incertu. n. e an bonus interius uita3 comutet. rebus naq3 humanis fortuna maiori ex parte non uoluntates dominantur qui aute3 irreprehensibilis moritur in optime glorie statu collocatur. puta igitur ab eo et quod generis z quod educaueris meritas gratias recepisse. cu ad morté usq3 in uirtuté et bonis moribus perseuerauerit. hác ei uicem redde ut modice et equo animo eius morté feras.

Pha·Lasidi

On admiror quáobrez neq̧ patris tui neq̧ filii simile qcq̄ habeas Lisides nō·n·Lisicratis filius neq̧ Neoptolomi pr̄ es quodz matrez tuá et uxorem multis siculis affirmasse aiunt· et propterea maximá laudez cōsecutas· unū enim et hoc eoꝝ enumero est que laudem merētur ut nemini maxime his quos nouimus mētiamur·

Pha·Timolee·

On peccare merito fortasse et iure ipo deū existimat̄· peccare uero et idcirco post hac cautiorem fieri hominis cui aūt neq̧ cuz peccat neq̧ cū in aduersam incidit fortunam sibi cauet· nescio an aliud existimari possit q̄ omnino mal9· Turpissimū igitur est adhuc enim propriuſ accedimus eū qui stulticie exemplū factus sit ne sua quidem ipsius calamitate bonum fieri·

Pha·phedimo·

Ersuasi sumus iá tertiū nullam abste iniuriam accepisse z si in singulis accusationibus non leui in crimine sis deprehensus·sed qalem te esse uellemus teq̧ erga nos esse decuit talez arbitrati sumus et accusantiū crimina eo quod timuimus deprehendere de te ueritatē falsa duxim9 certo tñ scias qui nihil aliquando mali cōmiserūt cū illata metuunt crimina eos fortuna iniquitate uisos nō iniuriá puniri· cura igitur ne aut mores qui te inimicū arguant aut fortunam exhibeas· graue autem tibi uideatur non id solū quod cuz sepenumero a me in singulis tuis iniuriis bñficia

acceperis his ut te decuit non respondisti· ego aũt non sinam humanitatem maliciá esse inferio ré·sed etiá ne te ipso erga collata inte libenti ani mo a nobis officia clemẽtior uidearis·

Pha·Agesilao·

Elesippe egre mihi ferre uidet̃ tuaȝ apud siracusanos moraȝ· quippe que adeo cupi de adeo pudice uxoris munere fungit̃ ut testet̃ nos tã q̃ qui in te graue habeam9 imperiũ te diu tius absẽtem se non perpessurá·suum preterea patré implorat· intelligis fortasse quid minetur et certo facturá scies·neq;·n·alienũ a se uirũ ex istimari põt negligere· ipsa ut cogere te possim ad reditũ arbitrabatur·ego aũt illá nam neq; taȝ phalarim q̃ te Tesippẽ te arbitror formidare Re deas igitur et desiderantibus te redde siue nos magis siue illá reuereris que profecto digna ẽ· que plurimũ ametur·

pha·polinestori·

Vlta et magna testat̃ nobis lacritus ⁊ aliis de rebus· maxime auté de societate scuta toꝝ tuo·n·et pugnantiuȝ uirorum studio opidũ captum affirmat et equos suos tibi ut uidet̃ elar giendos hortat̃·ego uero et si omnia mea in mu nus a me acciperes adhuc timeré ne tuo uinceré beneficio·at nũc cum neq; munera nostra accipi as uinci sane tirannũ a priuato cõfiteor· quod si in p̃ñtia tertiá prede parté inter milites diuiden dá non acceperis quá cuȝ mox tibi lacritus largi ret̃ recusasti· certo scias segniores nos non mihi

beneficiis cõferendis · hoc · n · in tua nõ est ptatẽ sed in accipiendis post hac fieri cogeres ·

Pha · polmestori ·

Inuisti nostras minas cum rursum ut te rogarem non oportuerit preda enim ut censuimus partitus es et periculoꝝ socios premiis honestati et recte quidez delectasti nos et inuitasti ne quid abste petere dubitaremus z socios si quando usus uenerit ad pugnã promptiores reddidisti · quis enim laborũ onera nullo proposito premio subire nunq̃ uoluisset · Sane nemo qui eorum periculũ fecerit · Hec igitur aliorũ · uel potiꝰ utilitatis nostre gratia accepisti ut scilicet milites · si imposteꝝ hiis nobis opus fuerit promptiores redderes ·

Pha · Lassandro ·

Reuenimus que misisti auxilia prius enim q̃ ab Endide uenissent hostes cõspicati sumus · quare nihil ad pugnã utilitatis absente conducto milite cepimꝰ ad opinionẽ uero et laudez plurimũ ad paucos nãq bellatores non ad oẽs uictoria referẽda ẽ · sed cũ grauioribꝰ nosipsos piculis exposuerimꝰ maiora pmia assecuti sumꝰ ·

Pha · Arimacho ·

On egreferimus calumnias neq habitã de nobis a nostre etatis hominibus opinionẽ cum uidemus omnes eque iniuste facere ut longe iam iustior iniuria sit q̃ iniusticia existimetur · Tantũ autem abest · ut opera mea abscondam ut in hiis audeam dicere aliis quidem natura mihi

uero necessitate cõtingere talem esse cõfitemur enin iniustis nos commoueri affectibus · hoc tñ aliis quoq omnibus insitú est · Verum hoc inter est q̃d nos tiráni nr̃a freti ptáte que facim9 palá profitemur priuati supplicii motu abnegant ·

Pha · polistrato ·

T ad alios omnes amicos lr̃as misimus · ut q̃primũ Agrigentum ueniát · et te obsecro ante olimpia uenias · Volo · n · amicissimoru3 colle gio accito quẽadmodú alias item et nunc res me as curare diligẽtius · Et de rebus magnis et gra uibus consiliũ capere · nullo tamen uos · aut dolo re · aut incommodo afficiá · Ipse enim mihi ipsi sa tis ero · Sed tñ uestram sequar sententiá · ut si in principatu pl̃itero sepenũero et uos accipe cõ mittet et complecti possim · Sin fortune iussu de iciar ultima accepta salutatione eorũ que egeri mus memores uale atis ·

Pha · polistrato ·

Go eoꝝ nemine3 in quos beneficia contuli neq tibi · neq cuiq̃ pala3 fecerim · Nõ enim ut que a nobis recusas munera accipias qui acci piũnt iudicare · neq his qui sine suspitione acci piunt exprobare licet · Neq eum non accusandũ censem9 · qui aut sua predicat beneficia aut pre dicátibus aures accommodat · Verũ qui preter uoluntaté meá ui z iniuste multa ex rebus meis diripuerũt tute reputare potes · Atq plurimos inuenires qui omni conatu necessario tandẽ alie ne detinere conati reddiderũt et belli et armoꝝ

metū nō nulli iustissime· sed z omniū piissime me pro uiribus detinere contendentes· Iniquas tā dem et scelestas pecunias in tot periculis serua re nō potuerūt quas coactos accipere restituere oportuit quenā igitur tu per· Iouē imitat9 es et munera a me accipe noluerī nā accusatōes quas simulādo affers et hac z innumeris aliis rationi b9 refellunt· si quidē ipi inimici pecunias impias cōfitenī nisi hoc interlit qd illi iniusto rapine nōi ne impietate etiā adiecta ui hre conant· tu uero iuste a fideli amico sponte acceperis·

Pha· Astinalensibus·

Vllo me maiori dolore effectū in uita mea cōscius mihi sum uiri ciues q̄q multis et in opinatis casibus agitatus nullaq; maiori leticia· Quippe qui neq; expers sim uoluptatū incredi bilē dolorem illa mihi dies attulit qua patria iniu ste pulsus sum qd quidē etiaz cōmemorātibus ē grauissimū· leticiā aūt cuz mei publice recordati pro tpe litteris me uestris tāq bene institutū et uestri studiosum in uestris usi estis necessitatib9 nō tam ut arbitror gratia ex decretis quippiā ac cipiendi q̄ testimonio quod publice quidē sed in iuste exulauerim et ut exilii mei auctores argue retis· neq; ·n· petere ab inuiso gratiā neq; accipe quisq̄ patitur sed nō huius temporis est ut de uobis tāq amicissimis conquerar quod superiori tempore unq̄ me usi sitis sed ut gratiā habeā qd nūc me utimini· uos igit̄ que a nobis accipitis da re pfecto uidemini adeo petitōez urāz in bn̄ficii

ocũ quã ascribimus · Siquidẽ nõ tãta acceperim
uoluntate quãta dedero qd patrie amatori pulc
hrius quid gloriosius q̃ uideri suis ciuibus bene
facere quod litteris uestris mihi elargitũ est · qd
uero serius ad uos munera nr̃a preuenerint quã
uolueritis neq; me neq; elegatos uestros sed hie
me et anni tp̱ra accusabitis · Nemini studiũ nr̃m
defuit · Verũ in modicis tempestatibus factũ ẽ
ut te summis qdez audaciis nauigari licuerit qd
sicq; mittimus maris p̱iculis seruabuntur gratiaz
fortune habere nõ errabitis · Ceterũ ea uobis le
gati reddẽt Eulophus autez tui una cũ his pro
fecto ad uos ep̃lam dedimus singuloꝝ rationẽ
exponet · et que et quod mittimus significabit ·
Reliqua ex sñia utimini pecunias uero in patriẽ
restitutõez ordinamẽtũq; impẽdatis · neq; meis
hoc admonitõibus sed cõsilio z uolũtate uestra
faciendũ reputetis uelim nẽo · n · aliena uolũtate
bonus unq̃ fuit · sed sua · at si q̱ neq; de uobis su
spicandũ est qd ad aliud elargitur ad aliud abu
tẽ nino nõ necessariũ · certo scitote nullis uos mune
ribus tantop̱e uitup̱andos q̃ qui dederit laudan
dũ · ut · n · absurdũ est qui patria exultet suis pe
cuniis eã ruentẽ restituere sic q eã nolũt cadẽtez
negligere neq; alieno quidẽ sumptu ad eã resti
tuendã cõtendere · atqui si dignũ iudicabitis nõ
solũ hec me uobis misisse munera sed etiã popu
lo ciuitatiq; et diis patriis tunc de cõsilio uestro
maior in laudẽ assequimini q̃ qui proprias pecu
nias miserit · quis · n · ignorat munera dantis esse

laudem recte aũt his uti accipiẽtis uelim quidẽ
poti⁹ uos uirtutis q̃ liberalitatis nostre testimo
niũ accepissem· alterũ enim benigni animi alterꝝ
opulente fortũe laudem ostendit·

Pha· Atheniensibus·

Enit ad nos faber nr̃ Perilaus Atheniensis
opa nobis insigni admodũ arte elaborata
afferẽs quibus delectati humane eũ accepimus
et dignis muneribus tum artis tũ patrie gratia
donauim⁹ nõ multo post tpe thauro naturali sta
tura maiorẽ fabricat⁹ aggrigentũ petiit incredi
bili affecti sum⁹ uoluptate cũ officiosum animal
et homini sociũ accepimus ꝛ profecto id nobis
spectaculũ regnũ ꝛ op⁹ laudabilis uisum est nõ
dũ in eo latentes cruciatus ostenderat· reserato
aũt latere omni crudelitate plenũ omni morte in
quibus appuit suppliciũ· tũ perilai arte laudata
mores puniẽdos duximus suiq; eum ingenii p
iculum añ alios q̃m ipso autore peiorẽ inuenim⁹
neminẽ facturũ merito censuimus· is igit̃ in tau
rum inclusus circũ igne ut ostenderat accẽso di
re artis iterũ pbibuit testimoniũ· neq;·n· qui cru
ciaretur uidimus neq; gemitus ullos· neq; lamẽ
tatões audiuimus Eiulatus tantũ intus excitos
administratoꝝ aures es emugiebat· Verum At
heniẽses cuꝫ uos iniquo animo fabri uestri interi
tum ferre et mihi succensere audiam maiorẽ im
modum admiror neq; hacten⁹ hoc mihi persua
deo si enim qđ grauiori in eum spplicio nõ anim
aduertimus nos accusatis grauius profecto nõ

inuenimus · s. n. q̄ nullū meret mihi sane uidemi
ni cū p̄ uobis hūanitatē feratis laudare crudeli
tatē · siquidē aut unius hominis op⁹ aut uniuer
se ciuitatis id esse oportet · uerū sic uro tm̄ erga
me animo dignoscet · nā si iuste Perilaus perit &
nemo Atheniēsiū illius ingenio est aut moribus
bñficio nos accusaretis · sin iniuria interemptum
dicitis mox profitemī nihil meliores esse Perilao
me aūt nōdū penitet ac si iniuste egerim nisi ipsi
mihi uidebor p̄ter iustū egisse · atqui néo ius a ti
rāno requirit q̄d · n · ad eius salutē facit id iustum
uidet · ceteꝝ meā ego cautōez & principatus mu
nimētū tutissimū michi abstulisse pfiterer · si iniu
ste in perilaū uiderer animaduertisse · sed mihi p
suasus neq; uobis neq; grecoꝝ cuiq; eo illū sup
plicio iniuste affectū uideri q̄d in alios excogita
uerit fabrū urm tū alioꝝ tū mea maxime grā pu
niēdū duxi siquidē eo mūere aliquo me eiusmo
di supplicio dignū arbitrat⁹ sum · et licet tormē
tū nobis cōtra coiurātes in nos acerbissimū inue
nerit nr̄am tñ cautōez in quibus iusti iudices cō
stituimur cōtempsim⁹ ipm dūtaxat ius reputā⁹
Neq; · n · ignorabā si lōge etiā peiores impune di
misissez mihi profuturū norā māsuetudinis nr̄e
opinionē magis in me insidias cōcitaturā · Intelli
gebā huiuscemodi pilai supplicio uniuscuiuscun
q; in me studiū ablaturū · uidebā forsitan satius
mihi futurū ui ipa uti propter in me cōiurantiū
necessitatē · Hoꝝ nos omniū nō immeores neq;
posthac cuiusq; laudū idigni · impiū tñ putaui⁹

hominem hominibus hmoi morte excogitantes impuné dimittere· idcirco quibus ipe alios nihil in cū iniuste molitos hisdé eū artibus pdere uo luimus· et merito sane a nobis quos tali munere dignos existimauit ita mulctat9 é fortasse qspiá urm Athenienses nostris auditis rōibus qd his dem cruciatibus quos in alios excogitauerit auc toré perire oporteat· Innumeri me furiis debe ri ul potí9 me omnibus suppliciis una tm̄ anima nō suffecturū et mihi ipi meritas penas me pre scribere arbitrabat· Veruntm̄ si omni amato odio iuste ré ipsum reputare uolueritis profecto nō spōte nr̄a nos hec facere neqꝫ que fortune iussu patimur iure ppeti cognoscetis ná cuꝫ propter tiránideꝫ liceat nobis crudeles esse id tm̄ quin ma lū sit nō ignoramus et quod opa nostra corrigi nequeát id profecto grauissimuꝫ cōfitemur uti ná ad ea necessario nō cogeremur· Nemo alius p nobis ut bonus laudari posse et quisnaꝫ urm At heniéses aut quis alius insidiis in se deprehésis eaꝝ auctores omni uindicte genere nō proseq ret· Quod cū eiusmodi perilaū inuenerimus sup plicio duximus afficienduꝫ· Nec ignoro pessime mihi consuluisse· sed me cōsolor quod nō sponte mea hec facio· qd his quos ulciscimur nō euenit Equidé sapiétissimi indigne Atheniéses in hoc ego mores uestros imitatus sum· ille aūt tiráno rū iure igit nō quales natura sumus· sed quales nos ipse finxerat in se exptus est· certo tm̄ sciatis uelim qd neqꝫ ego priuatus perilaus essem neqꝫ

ille tirãnus phalari uobis autẽ nõ mõ ignominio
sum est si iniquo animo illius feratis suppliciuȝ.
sed si eiusmodi uiros ꝑpatiemini omnino .n. hu
manũ genus iniuriã afficiebat cũ ea excogitaret
tormẽta sed precipue uos crudelitatis arguens
peculiares natiuosqꝫ ciuitatis ur̃e mores coinqui
nabat. oẽs igĩt hoc perilai suppliciũ laudaturos
arbitramur. digni .n. hac sententia tales ciues si
quis tñ fuerit cui hm̃oi mortis genꝰ nõ placeat
id etiã perilao ingratũ fuisse nõ ignoret.

Pha. Teleclide.

Va quadã ipsius sñia usus ad multos ex ãi
cis uerba fecisti. ea forsitan gr̃a quod fcm̃
est ut tui mihi sermones referẽt qd. s. post arti
ficẽ tauri perilaũ alios eodẽ cruciatu interimere
nõ oportuerat eo qd propria mea laus periret.
ego aũt il'iꝰ supplicio mihi laudẽ nõ quero neqꝫ
laudis gratia sic in perilaũ animaduerti neqꝫ cuȝ
alioꝝ supplicia mihi crimini dãt iniquo animo fe
ro. a mula .n. uel bona opinione ultio se iuncta ẽ
certo tñ scias quoniã alii in tauro cruciãdi erant.
idcirco in perilaũ animaduertimus pro ereo .n.
ope munus nõ mortẽ merebatur. equũ igitur fu
erat illoꝝ causas in perilaũ ꝛ in oẽs qui hm̃oi for
tunã uenire cogerent referri qd si nos ab inique
stulteqꝫ iudicãtibus referretur nõ egreferimus.
quo ad iure supplicio affectos qui a nobis inter
empti sunt ostendere poterimus. siquidem nos
a primo quẽ omniũ hominũ uel humãe potiꝰ na
ture gr̃a igni assumpsimus exorsi itidẽ de omni

bus disquiritis. Atqui si perillai et alioꝝ quos alie
naꝝ iniuriarũ causa puniuim⁹ suppliciũ laudatis
profecto iniuria nos accusatoib⁹ prosequimini
eos qui ꝑfide capiti nr̃o insidiis imminẽt morte
ulciscimur. essem nãq; omniũ sane stultissimus si
aliorũ gr̃a sontes etiã si mihi benefacerẽt ulcisce
rer eos aũt qui mihi insidias moliunt̃ impune di
mitterẽ in alienis reb⁹ infamia susceptacũ adeo
insidiantibus formidolosus uidear mea ipã pꝛicu
la cõtẽderẽ desine igit̃ et tibi et mihi molest⁹ eẽ.

Pha. Nicro.

On uidet̃ tibi graue eculeũ taurus neq; alia
que habemus tormenta ex quo oẽm ad illã
miaꝫ cũ nobiscũ pugnatur⁹ nõ sis cõsumpseris.

Pha. Cleomedonti.

V me ut audio excusatõibus prosecut⁹ mi
seros cleobroti casus deplorari nõ disinis.
Ego uero te clemedon et longe illo iniquiora au
dentem et omnino imbecilliorẽ in nostraꝫ uentu
rum potestatem nõ dubito.

Pha. Lamacho.

Eptẽ his et triginta quos in Camerinẽsiũ
cõtione cõtra naturã inmanissime cõflatos
cõquereris. uellẽ equidẽ cõtentus esse et ꝑ Iouẽ
desidero. sed uideo mihi ꝑ quosdã non licere q̃
res ulterius progrediant̃. Ipse. n. noueꝫ ꝛ trigin
ta fieri cogis cuꝫ te et stultissimũ Epitersem illis
adicias neq; id est. an uestris me calumniis affici
atis an pessimi meis pereatis ultionib⁹.

Pha. Timandro.

Vod in pñtia Camarineses exercitũ cõtrã me excitauerint· illius fortasse tpis tibi solatiũ prebet quo magnũ leui de cã bellum ut mouerẽt a te psuaderi nõ potuerũt· uerũ cum spes tua te frustrabit tũc pro meritis non eorum que fecisti sed que patieris dolebis q̃ tñ tibi solatii utilitas· nã si nos psuasuri fuissem9 ut ueritus es nõ temere forsitan nr̃i formidiue egisses· nũc autez ne in ceteris quidez reb9 minimo nos dolore affecisti· te autẽ nec idoneũ reddidisti· q nr̃is cruciaris suppliciis· nulla·n·tibi morte op9 ẽ cuz tot torqaris calamitatib9· immo si fieri posset longi9 tibi uite spaciũ q̃ natura ferat pstari oporteret·

Pha· Camandro·

Ontões tue Camarineses Timáder·z multa eorũ cõmiseratio quia nobis interempti sunt inuitũ me per deos compulerũt ut in taurum deobotũ intruderẽt quippe q uerit9 sũ ne si ego a cruciatu desisterẽ desisteres z tu cõtra ciuitatẽ cõcitare· libẽter·n·rẽ meã populo gerẽdã pbeo q̃diu ppeti tuas orõnes Camarineses nõ puduerit· cui9 ego cõsilia nõ mõ in phalarim· sed ne in phalaridis quidẽ seruulũ nll̃i9 momẽti duxerim qd si utile eẽt Camarinẽsibus cũ agrigẽtinis bellũ gerere· nõ tñ facile psuaderi possent ut id aggredirent· nũc aũt bellũ eius omnino ipo consultore grauì9 ẽ· uel potius ipe orator nõ parui est ad miseriã momẽti· opus tñ esset ut e numeratis belli suscipiẽdis causis plebẽ cõtra me excitares ut his psuasa ciuitate tu uir bellicosissimus inser-

beteris. Vltor tantis de rebus surrexit. sed non multis sigillatim .n. p̄res cās. lōge tñ alienas oñ ditis. Ve⁊ si qs his omissis cū p̄bas nō uideat te ipm p̄spexerit g̃uissime oim duxerit puniendū qui uēdita domo possessionib⁹. et si qđ in his p̄t nū tibi erat mācipiū exercitū cōtra me aliis ⁊ Camarinēsibus nugas p̄suades. qđ mihi nihil aliud q̃ te penitus despasse significac et merito sane. si quidē multo⁊ malorū cā fuisti et ciuitatē cogis temeritatē tuā non suam sequi sententiā.

Pha. Epistrato.

Oli me ad tui ultōe⁊ cogere cum ter iā tibi pepcerim neq̧ te p̄iculis amplius exponas q̃m aliena a phalaridis misericordia ē q̃ ⁊ si uos depcatōib⁹ colitis nos tñ tirānica ira utemur.

Pha. Aripboeto.

Oli recēsere eo⁊ nume⁊ quos in thauro ab sumsim⁹. plures .n. sunt si eo⁊ op̄a disquiras q̃ nōia tñ cū eiusmōi eēnt sub nr̄am uenerint p̄tātem. sed nollemus uitā florenti etate seniorū curis subires. miseros .n. quicūq̧ nos leserūt oñdim⁹. Cū aūt uite mutatōes uidere cupias iā de fine p̄ deos admoneo non q̧ qcq̃ mali abste pati uerear. neq̧ .n. muliebri manu interficiet phalaris sed ne his admireris qui in tauro perierūt neue mihi iniuste calūnie p̄s ad crudelitate⁊ efficiaris cū te ulciscar qđ nisi mihi p̄ueris tibi forsitan maxime expectandū ē đ hac quoq̧ admonitōe penas luere.

Pha. Agemorte.

Nnē sib⁹ tandē Agemorte quo pacto reb⁹

nris cõsusuerimus multis nãq; rõnibus nos dolo
re affecit eximius hic principatus pro quo stul
tus ego innũeros labores et pericula spõte mea
subiui· maximũ aũt malũ in eo expt⁹ sũ nisi bõi
et mansueti uiri nobis beneficia uelint accipe·ue
rũ si cui indigentiũ aliquid cõferimus pessimos
eos esse necesse est ·uos·n· probi uiri nescio qua
rõe mea omnia aspnamini·qd hoc aliud cause ẽ·
q̃ qđ a nobis bñficia accipe formidatis·q̃obrẽ ex
tot cõdiscipulis meis equalib⁹ amicis nõ mõ ne
mo me uisuȝ uenit sed ne pollicet̃ quidẽ pter Ca
listenẽ quẽ neq; uentuꝝ certo scio et alii huiusce
modi fortasse utunt̃ excusatõib⁹ ne munera nr̃a
palã detestari uideant̃ quoꝝ ut ad me principio
uenirent alios morbi alios pentes plurimos pro
hibuere respu· te aũt nõdũ ad me uocatũ memi
ni cũ nihil esseȝ cõsecutur⁹·nec uocarẽ nũc maxi
me cũ aduersam ualitudinẽ tuã et filios post me
um a patria discessum tibi genitos e paurola acci
piã et p Iouẽ tibi congratulor et affinitatis et su
sceptoꝝ liberorũ gr̃a que igit̃ excusatio tibi relin
quit̃ ne uidearis formidare· nã cũ nõ inuidiosuȝ
ad te mun⁹ quale cũ tibiis et cãtibus toci⁹ ciuita
tis spectaculo mittẽdũ esset sed paꝝ auri in tem
pesta nocte misisseȝ tãq̃ indignũ facinus ꝛ scel⁹
reiecisti·ꝛ merito sane·impii nãq; uiri et hominũ
cede coinquinati ea munera erãt ab nimiũ asper
erga me et iniqu⁹ es Agemorte addo ꝛ inhuma
nus ꝛ crudelis qui nulla in felicis phalaridis mĩa
mouearis cũ tãta in pñtia miseria afficiar·nã cuȝ

ea maxime gr̃a optasse3 principatũ ut in amico
clarissim⁹ haberer dei benignitate q̃primũ uota
mea cõsecutus non habeo in quẽ conferã benefi
cia·sed qđ mihi erat omniũ maloꝝ futurũ solatiũ
eo me ãici priuatis neq; erga uos ulla me liberali
tate ex rerũ meaꝝ copia uti ꝑmittitis quo fit ut
cũ que uobis dare uolumus munera cõtemnatis
in tirannidis adultores et scurras quibus dare
uellemus ea conferre necessario cogamur·

Pha·Teucro·

Ristomeni tuo ager datus ẽ z hippolition
uocauit crimine· te uero ut pollicit⁹ es ex
pectam⁹· Ego bñ ualeo si bñ ualere ẽ multa me
aggressum et pl'a assecutũ z deterioꝝ gr̃a melio
rũ etiã penitere·

Pha·Teucro·

Hilodemi uxorẽ Cleenetã q̃ nr̃i Teucer cũ
nuptiaꝝ filie gr̃a alloq uellẽ negociis impe
ditus nõ potui qb⁹ te huc reuocassem nisi ea gr̃a
te siracusum relinquẽdũ statuissem ex quo plãe
intelligere potes serio de his nos ad te scribere
eã igit̃ adeas z qnq; in dotẽ talẽta genero cui fi
lia nupserit pollicere nõ tã muner̃ q̃ philodemo
reddẽdi dćbiti gr̃a qđ si qs q̃ rogaret uñ nobis tot
philodemi pecũie sint nescire te s3 ad me q acce
pim z eũ q ddderit id totũ referas z dato opã ut
leõtes gener accipiat· Vẽit·n·ad nos z illã uxorẽ
efflagitat cui ego oẽ3 opã pollicit⁹ ad te q̃primũ
misi si potiorẽ tñ geneꝝ inuẽiret mr̃ nihilo segni⁹
dotẽ promittas neq; cõtendas siquidẽ nõ unus
duntaxat philodemi gener nobis cure est· neq;

in pecuniaꝝ liberalitate largimur et nuptias. sed noli queso tam negligenter hoc agere ac si quicquam talem ta reddas sed tanquam accipias. Turpe. n. e data pecunia male rez agere ubi non ea gratia quam sponte dederimus dedisse uideamur neque quicquam tale efficiam. ut dum apud me philodemi pecunie fuerint damnum in filie nuptiis impense utilitatem mihi attulisse uideantur. nam cum nihil eiusmodi me comisisse uiderit nemo id me poterit suspicari utinam non iniquioribus ubique moribus phalarim clamitarent. Ceterum mitte nubenti uirgini quatuor equales puellas et muliebres uestes quas ad te misimus et aureos sexaginta z quam primum celebrentur nuptie admone ne eas siquidem etiam in huc usque diem etiam nimium dilate sunt. Munera prompto z alacri animo mittas ut etiam phalaridis sumptu gratiam assequaris z ita se habeant Teucer. In ceteris autem z tanquam uirgini parte et mulieri uiro orbe consulas ut usus fuerit et cum earum desiderio satisfeceris nuptias cum matre. z magnificas z sumptuosas facias ne siracusanorum. aut puelle cognatoꝝ quispiam felici nuptiaruz die miserum pro beato philodemum appellet. sed aduersam eius fortunam exuperemus.

Pha. Cleenetea.

Hilodemi pegre nauigato tui quidez uiri nostri autem incomperabilis amici tibi glorie. filie uero uiginti iaz annos domi innupte infelicitate tedere uidetur. nupta enim si post aliquot annos uiro careat in uirtute corroboratur. filia uero preter etatem uirgo crimine non caret. omnibus nanque

hominibus turpissimũ uidetur ꝛ profecto sic ē ut ultra maturos annos puella innupta dōi pma neat · iaȝ pridē · n · illius uitā queadmodū tuā apd uirū laudari oportebat · sed fortasse philodemi loco quā et tu et illis genuisti filiā solaciū tibi esse existimas · Atqui iniquū est mariti desiderio priuare nuptiis filiā neq̄ idē ē carere uiro qui paulo post reditur⁹ sit et eo cuius nullā adhuc neq̄ expientiā neq̄ cōsuetudineȝ habueris cū nature legibus cogaris · ceteꝝ cū neq̄ obscuris gentib⁹ neq̄ pecuniarū inopia laboretis nullo pacto tante infelicitatis argumentū ppetiari. Quinq̄ apd nos talēta filie dotem reliquit cū nauigaret philodem⁹ neq̄ quinq̄ dūtaxat · quippe cui cōmunes sunt Phalaridis pecūie · q̄obrē nescio Cleenete quid differas nichil opus ē ad te filie nuptias philodemi aduētu q̄ in eius reditū reici possunt nolimus preocupare · que aūt ip̄a natura inuitis nobis urget cum fieri p̄nt ne differamus puelle etas moras uestras nō patitur forsitan philodemus his impedit̄ causis q̄bus p̄reȝ impediri consentaneū est · qd̄ auteȝ natura uiro puella p̄ter legē dōi desiderat nulla ē excusatio · neq̄ in p̄ntia taȝ patre ei q̄ marito opus est · tu uero in his necessitatibus · et fortunis absenti patri etiā presentē mr̄eȝ addi existimas oportere · nō sic inq̄ · sed si mihi obtempaueris et uiro feliciter et filie decore cōsules · Nā cū alia multa recte abn̄te philodemo effeceris · hoc unū pre omnibus cōmune bonū adnumerabit̄ et pudicā uirginē mr̄imonio

honestaueris noster aũt Teucer cum uolueris et pecunias tibi et si quid aliud ad nuptias necessariũ fuerit dabit· tu uero que uis iubeas et philodemi ad nuptias reditũ optato nõ tñ ut in illum puellis etaté reicias et tuum erga uitũ desideriũ ut incolumis sit atq; redeat et alia hmoi nõ minꝰ tui erga ipsum animi sint testimoniũ·

Pha· Teucro·

Hilodemi filie nuptias ante tuas nobis redditas litteras audiuimus· pecurrit· n· fama eos etiã qui multa utunt̃ diligétia ad ea q̃ facta sunt q̃citissime significádum et si elonginquo res gestas nũctia de ea pferat et nos nõ immerito ei forsitá succensuimꝰ cũ tales nos pdicauerit q cũ alioꝝ tũ eius maxime gr̃a in tantá dánamur crudelitatẽ· siqdé nos undiq; malos omnibꝰ proclamat· Quo fit ut qui nũq̃ me uiderint· neq; expti sint me ac si ad hominũ exitũ natos sim uitupét Hee igit̃ mee calamitates sunt nec alteriꝰ cuispiã Edes aũt in qbꝰ et Boetes et theão primũ coire et nunc hñt imposteꝝ quoq; habeát pmittas· neq; his Himeneũ laribus amoueas ubi celebratꝰ é dignũ donũ é qđ his q id accepturi sunt probet̃ eas arbitramur Carissima· n· cõiugibus loca sunt ubi prima uirginitas uincula soluert· Inuidia aũt apud siracusanos dignior Philodemus q̃ misera tõe iudicet̃ et nẽo in summo felicitatis gradu tá fortunatus q̃ illis in aduersa fortuna ab inuidis existimet̃· phalarim autẽ odio habeát oẽs· neq; enĩ innoxium odiũ recusamus quisq; aũt pro te

maxime cupiat· et si dissimulet huiusmodi sibi ãi
cos comparare· Pha·philodemo·

N magna mihi stulticia uersari uideris phi
lodeme si tot p̃ces et uota a nobis pro redi
tu tuo fieri existimas quinq3 talentoꝝ gr̃a ne no
bis ꝑeant q̃ nulla utilitatis spe neq3 tue amicitie
gr̃a dedim⁹·res profecto ne uulgo quide3 dig
na·qđ si omnino uis a te uideri dotatá filiá nihilo
minus ista tua sunt· sin negas addas his totide3
et decé talentoꝝ dote scribe ut si placuerit pars
dotis·phalaridis gr̃a sit pars ex philodemi facł
tatib⁹ Theano aút multa et magna de me tibi re
ferés mihi gratiá reddit quod·n·adhuc puella a
nobis accepit mater facta testatur·

Pha·Cleeuete et Theano·

Estrá beniuolentiá libenter accipimus cu3
phalarim táto studio appellar cõtendatis
mee tñ fortũe et si nos ip̃os defendam⁹ recusát
inueniet̃·n·nomé ip̃m ab ip̃o genere nulli repre
hésioni accusationiue obnoxiũ· nos aút ob mł̃ta
et magna que acerbissimi facti necessitate inuiti
egimus dánamur et meũ nomẽ nłl'am alia ob cá3
graue ẽ q̃ quia legib⁹ nõ obtempo· lex uero ip̃e
sum subditis·Quá obré quá mihi gratiá phalari
dis appellatõe exhibuistis ea3 nunc referatis ne
id nomen impositum uelitis·

Pha·Himerensibus·

Vsimus uobis ut stesicoꝝ ad nos et Conõ
nem a hermocraté q̃ primũ mitteretis uos
auté eorum loco Sameam et Nicarchum misistis

12

quod si qualē me arbitramini talis essem nō igno
ro grauissimū aliqd contra uos moliri me optuis
se eo qđ mihi illos nō tradidistis · et continuo ad
nos et Stesicorus et Conon et Hermocrates uēis
sent neq; · n · cinedus conō nobis cura est · Samea
ꝛ nicarcho clarissimis · ꝛ urm omniū humāissimis
uiri postulabitis · uerū ego neq; mltos homines
et qui nullā mihi neq; patrie iniuriā intulerint in
iusto afficiēdos supplicio · neq; cōmunē grecoꝝ
legē uiolandā duximus · ꝛ si uos plurim⁹ arroga
ueritis quibus cōtra nos tulistis sniam · sed quid
op⁹ est hec uerbis explicare cū et mihi ad quos
scribo plane nota sint omnia · Atq neq; uos imita
tus sum neq; imitabor ego inq̄ et hōicida et tot
sceleribus obnoxius · sed remisi ad uos legatos
uros cū mihi ex duobus alterū licuisset impune
facere aut cogere uos ut ꝑ his illos ad nos mit
teretis · aut his qui in nra erāt ptāte supplicio af
fectis meā in illos irā effundere ꝛ profecto eo
iā res et iniuste uiuendi necessitates religistis ut
nihilo nos peiores legatis uris interfectis neq;
meliores seruatis arbitramini · cōfuse · n · iam res
mee sunt et coingnate et parū nobis momēti ad
hominum uel beniuolentiam uel odiū iuste an in
iuste faciamus eē intelligim⁹ · ꝛ in hāc uos me hi
merēses cōditōem maxime et uiri illi uri cōpuli
stis et alioꝝ quidē quecūq; uestri cā passus sum
mala posset uēia dari auctoritatib⁹ et pterita ob
literari · uerū q; nihil quicq̄ iuste fieri liceat que
pro meritis pena ab his exigi posset q auctores

fuerint· preterea lōge iustius esset ut quidē nr̄a
pirent iniuria q̄ si eoꝝ gr̄a in uos grauiꝰ animad
uertere cogeremur· ego tn̄ himerenses et si hec
omnia reputarē et indignarer et tirannꝰ haberē
si nō quos uellē at q̄bus interfectis nihilominus
dolore uos affecisse͡ꝫ eis pepci et hospicio accep
tos ad uos remisi qd̄ si uicissim equi eē uolueritis
que ciuitati ur̄e calāitates impendēt in duas uel
tres cōuertere facius ducetis· at si Conon cuius
corpe singuli ur̄m turpiter abusi sunt incolumis
seruabit̄ uniuerse ciuitatis excidiū a nobis expec
tetis· totis nanq͡ꝫ uiribus contendimus ne nihilo
nos q̄ obtinemini humaiores experiamini·

Pha· Stesichoro·

Vdio te maiorē immodū formidare cu͡ꝫ ui
res nr̄as et quē in nos molitꝰ es tecū repu
tas· sed admiror qd̄ nūc tandē formides et non
cū primū cōtra nos agere cepisti cu͡ꝫ ab iniusta
ut dicebas tirānide Himerēses uendicare uelles
cogitabas que Himerēsibꝰ dicis forsitā fieri pos
se si igit̄ mortē ut sapiente͡ꝫ decet cōtēnebas q̄d
nūc stulte pturbaris cū tibi liceat ea quibꝰ tūc ex
pectatis nihilo imbecilliori animo fuisti iam pro
pinquātia generose pferre sin aūt ut timidus es
sic timide te ad id qd̄ ppessurus es suppliciū ha
bes quid stultissime eo in me tpe clamitasti· ꝛ ta
lē tibi cōpasti inimicū cū sceleratū me et crudelē
appellares et ex carmibus tuis uerba contra me
in contōe effunderes· quid aūt et musicꝰ et poe
ta dicēdi figura ꝛ uolūtate uite studiis cōtraria

usus es cũ ociosus uacare musam neq magis ar
duas res q̃ poetá deceat aggredi posses · sed cũ
pro poeta rempu · gerere desideras manét teq
nõ poetas neq musicos sed populares q supra
uires temere audet cũ ab hostibus capiuntur ·

Pha · Stesichoro ·

Iranni sumus Stesicore nõ Himerensiũ sed agrigẽtinoꝝ quare tibi ingẽtes habemus grãs qđ minori mihi adepto principatũ maioré dedisti · Certo tñ scias q tiráni agrigentini inimicos nostros in himera ulcisci poterimus ·

Pha · Stesichoro ·

Vdio te a Aluntiũ et Alesiam profectũ ut núciis per ciuitaté missis pecuniá et exercituz contra me cogere nũq̃ ne igit̃ Stesicore a rei pu · gerende temeritate cessabis · cuz adeo senex sis neq musaꝝ pudet · quorũ te studiosum pro fiteris · Eas aũt offendis cũ his contra meliores uiros utaris neq filioꝝ miseret qui iá uiri sunt · sed temerari9 senex in cogendis militibus et pecũia spõte tua uersaris · cũ inimicũ illis tá graué oppositurus sis qui eos táq̃ laicem cócutiá · Ego quidé acbinoꝝ reditus te scribere et quorũdam illoꝝ heroũ stulticiá incusare audio · Tu uero ut ex Alesia in himerá tutus reuertaris nihil curas sed scias uelim q manent te et Caphare a · saxa z placte caribdis et nauplia classis et nullo pacto nostras manus effugies nõ iniquá et siquispiaz te deus secundum nos poetas eripiat ·

Pha · Himerensibus ·

I Stesicorũ et Cononẽ z Dropidã Apachi nõ in Peloponesũ pro Corinthiis ad quos eos mittebatis nauigãtes a nobis captos scitote. Dropidã fortasse uobis remittem⁹ Cononẽ ꝙpri mũ interfici iussimus Stesichorus adhuc saluꝰ ẽ donec quo euꝫ mortis genere ulcisci uelimꝰ cogi tabimus.

Pha. Himerensibus.

Rofecto nobis Himerẽses sñiam urãꝫ pla ne oñditis ꝙ si licet nil interesse arbitramini phalarim amicũ ne an inimicũ habeatis. deꝰ aũt recte affecit firmissime ab eo mihi significatum cõfido etiã alia mihi ad uotũ successura ceterum ego Cononẽ ut ad uos antea scripsi interimi ꝙp mũ iussi cum malũ uiꝝ z in ciuitate urã nllã neqꝫ congnatõe neqꝫ affinitate uinctũ intelligerẽ dro pidã ad uos honoratuꝫ remisi ut decuit neqꝫ .n. malꝰ est neqꝫ nos ulla affecit iniuria de stesicho ro postmodũ cõsultabimꝰ

.Pha. Himerẽsibꝰ.

Iberauimꝰ Stesichoꝝ Himerẽses et quecũ ꝙ contra nos machinatꝰ ẽ non uerbi grã ꝙ sepius etiã ꝑisset. sed deaꝝ qbꝰ is cure ẽ z Hime rẽsiũ deoꝝ atqꝫ heroũ ei condonauimꝰ. nihil .n. hẽo ꝙ illos accusem et si de uobis maiorẽ immo dũ cõqueri possim ceteꝝ ipi scitis qnenã contra me adortus sit stesichorꝰ. sed puduit sacrũ uirũ et scientia clarũ et uere musis eruditũ Cinedo et scelesto Cononi adnumerare et una interimere. atqꝫ utinã taliũ uiroꝝ factuꝫ cohercere mihi lice ret. uobis autem Himerenses maiorẽ immodum cõsuluimꝰ ne stesicoꝝ ingrato z ei ñ cõsentaneo

gerẽdę reipu·onere distrahatis·siquidem ut ab his qui Alesiá proficiscunt̃ accipimus inuitꝰ his se uegotiis implicatus sed ꝑnicatia uſa uincitur nolite igitur in rebus eo uti quibus nõ sit idoneꝰ sed liberũ esse et lire sue uacare sinite neq; hmoi inimicos sibi competis qui nõ itidẽ fortasse cũ il lo agẽt·qđ si omnino opus erit qui reipu·curá su scipiat tales ei perficiatis quos cũ ceperimus et pro utriusq; nrm uoluntate sine supstitione ulci scamur· Pha·Stesichoro·

Leũ nõ tui sed nepotis tui gr̃a misimꝰ dig nus·n·adolescẽs ẽ·de quo rõ habeat̃ cũ in gimnicis certáinibus nihilo sit Agesilao inferior Equidẽ q̃tũ in nobis est summꝰ euaderet uelim Argentũ quod a nobis corá accipere noluisti·ni si in pñtia accepis procľdubio proditõis te apđ Himerenses insiľ abimus et si ita cõstiterit grauiꝰ profecto hoc fuerit q̃ que ad te primũ mittere decreuimus·Ceteꝝ age stesicore hoc musarum studia quaꝝ gr̃a et clarior omnibus es et admira bilior ⁊ ama et coplectere·Expectabaꝫ in qbus maxime probatus es similis calidissimis esses·

Pha·Stesichoro·

V de nobis stesichore nil quicq̃ neq; uersi bus neq; alia rõe dicas·nihil·n·mihi potiꝰ ẽ q̃ si res mee taceant̃·de aliis sine inuidia arbitra tu tuo loqui poteris et dea tibi inspiret·Ciuiles aũt curas nr̃o maxime exẽplo fugias qui cũ om niũ beatissimi uideamur nobis cõscii sumus q̃tis efficiamur calamitatibus·quod si tibi merito ob

occupatã spõte nr̃am tirãnidẽ hec pati uidemur tibi aũt rẽpu. gerẽti nihil grauius euentuꝝ arbitraris rebus nr̃is in pñtia obmissis tuas cõsidera diligẽti9. Nemo. n. pro huiuscemodi uiuẽdi rõne meliori suscepta rẽpu. gessit. ueꝝ tecũ reputa q̃ nã supiori tpe passus sis que tibi impenderãt nisi talis tibi fuissez inimicus. at pstat quidẽ et si res ad uota fortune benignitate succedãt ne omnia ad eius licentiã expiaris. etenim tu in pñtia neq̧ Himerinẽsiũ tirãnus es neq̧ oĩbus queãdmodũ nos inimic9 sed rẽpu. geris et amicos ut tu te arbitrar' eos tibi cõsiliasti quorũ grã nostras suscepisti inimicitias. Equidẽ si liceret tu cõiectura accepta nollẽ esse tirannus tu tñ quot et grã ab eis pass9 sis tecũ reputa qđ si eum qui a ciuibus suis bõa plurima. nullũ aũt malũ cõtumeliãue accepit nõ sec9 ac teipm cõsideraueris certo intelliges uirũ illũ qui ciuili administratõe obmissa priuatis rebus uacauerit maxime fortũa sua delectari.

Pha. Stesichoro.

Oli curare stesichore Eubolis z Arphãdis tui apđ me accusatõez neq̧ ullo pacto doleas q̧ insidiaꝝ cã cõtra nos in te pulcherrima z tua carmina retulerit etenim quod nobis piculuz in himera impenderit tu nosti. qđ autẽ nihil grauius ppessi sum9 delectari te magis q̃ illorũ gratia dolore oporteret. z qđ poemata que tibi dee inspirãt tãtas uires habuerint. et quod nos si qđ tibi cure sum9 seruati sum9 incolumes que. n. cõposuisti ui sua plus q̃ lira patiatur pñt z phalari

maior est q̄ qui possit interemi nos antē cū maxi
me periclitaremur et tirānū gessimus ꝛ familiari
tates seruauimus neq; te quicq̄ accusabimus cū
inuite ꝑiculū uel in ipam potius mortē inciderī
mus. neq; .n. si impiis suis cōsiliis satisfecissent id
probasset stesichorus tu forsitan diuinis tuis car
minibus tirāni cedē laudibus prosecut9 es neq;
nos si quis tuas laudarit rōes tirāni cedē impro
bam9 sed phalaridis hominē .n. interimere hoc
est nō tirānū. siquidē ut nosti nō sum auctor in
iuriaꝝ sed propulsator neq; dropidas neq; ull9
probat9 uir. sed neq; ipi nr̄i liberator Iupiter tu
te in templo cū Eubolo ꝛ Ariphāto uiris iniquis
simis ꝑmanere posset in quibus iustus fact9 suz
et procul a tirānide Cinedus aūt Conon et The
agoras qui nobis cedē machinati sunt necnō ami
cidas et perides ꝛ alii eiusmodi iustissima ultōis
lege perierūt. Quos et si nō tanta mihi uis esset
mō ultus mori nō recusarē. dicāt me homicidam
impiū sceleratū et tirannū multis et grauissimis
sceleribus cōtaminatū neq; si quid grauī9 in men
tē uenit mihi parcāt nā apd̄ bonos uiros uitupa
ri mihi uiderer si sceleratissimi me homīes lauda
rēt quorū alios in taurū coniectos cremauimus
alios cruci affiximus. cum opus esset ut de se reli
quis spectaculū atq; exemplū p̄berent ne quid
cōtra nos molirēt aliis oculos effodimus alii mu
tilatis mēbris rota uersati sunt aliis capita pellē
nudauim9 hi oēs iniuste cōtra nos machinati iu
re ipo crudelissimam mortē luerūt contra quos
tirānos nos esse cōfitemur neq; negamus ad ma

loꝝ ultõez tirãnidẽ desiderarẽ neq̃ in eos crude
les inhumaniq̃ esse unq̃ desistemus · erga bonos
aũt tales sumus quales añ tirãnidẽ nolim putes
stesicore cuz poemata in tirãnũ scribis te in pha
larim scribere · sed pmpto animo dicas cõplecte
re nihil nos reueritus · neq̃ quicq̃ qđ in mentem
uenerit reicias nemo · n · phalarim pter factũ qđ
ab ineunte etate · et si natum carmina cõticeãt in
nos habenis interficiet · Id cũ necessario uenerit
quãdocũq̃ uolet tãq̃ debitum accipiemus · Veꝝ
Eubulo et ceteris homicidis cũ inuitus fatis no
bis insidias molirent̃ meritã retulimus grãm non
eã que lege hominib⁹ qui tirãni cedẽ inanẽ glĩam
occupant̃ · sed que a tirãno omni lege potẽtiore
te ferri cõueñiat · palis · n · pecoꝝ tẽtis corã Hime
rẽsibus affixi et alii affecti suppliciis in cruciatu
pronoctarũt · tu uero ad multos ãnos feliciter
uiuas nec qcq̃ eiusmodi ppetiari oro · Tu nãq̃ iu
sticia hoc tibi euẽturũ pollicet̃ · neq̃ unq̃ phalarĩ
in necessitatẽ adducas ut talẽ in te expiaris · Tibi
aũt cure sint musarũ glosissimi labores quos ad
me mittas q̃so ut nos pñtib⁹ solicitudinib⁹ luẽt ·

Pha · Androdi ·

Go qđẽ cõsulto lr̃as ad stesichoꝝ misi nihi
lo me iniqori aĩo Euboli in eũ calũnias tulis
se z tu mihi hoc dato bñficiũ ut fideiussorẽ te ex
hibeas · nihil · n · contra me machinatũ me mihi p
suasisse potius · n · neq̃ illos primũ quidez quas
cõfessi sunt insidiis q̃ stesichori poematib⁹ z nõ
suapte malicia me adortos existimabo ·

Pha. Aristoloco.

I id circo aduersum me tragedias scribere induceris quod captũ a me Stesichoꝝ dignũ quem liberaré existimari. Ac si in oẽs poetas humanissimũ me exhibebã longe a ueritate aberras. Nõ. n. pari rõne poetas. sed bonos poetas neq inimicos sed generosi animi inimicos probauimus. tu aũt cũ poeta quidez malus sis inimicꝰ uero ignauus et animi ui z poetica facultate Stesichoro te equipas. sed quid ego inter uos interesse censeaz q̃ primũ cognosces. nõ eoꝝ gr̃a que cõtra me scribis siquidẽ admodũ degeneris animi essem si fabulas tuas curaré. sed quoniã cũ tã malus et inimicus sis et poeta pari te honore. z Stesichoꝝ dignũ arbitraris.

Pha. Stesichoro.

n Icodes Siracusanꝰ nõ ignoras fortasse quẽ dico naz propter familie nobilitaté nõ is q dẽ est qui ignorari possit a Stesichoro uxori sue obitũ graui et immodico dolore luctuq proseq tur nec immerito. euenit. n. ut eãdẽ et sorororis ex matre filiã haberet z uxorem. Is ing nicodes cũ mutuũ inter uos amoré intelligeret Cleonicũ fratrez ad me misit qui me suo nomine peteret. ut te oraré uxoré suã tuis uersibus cõmẽdares Etenim ut a siracusanis accepimꝰ qui tũ omnes reliquas uirtutes. tu incredibilé eius pudicitiaz testanẽ nõ indigna est que ore tuo laudeẽ. Nã et si cauẽdũ sit in nr̃e etatis hõies quicq laudis scribere ne poesis uenalis esse uideaẽ. sitq et fidelis

officiũ neq; sentẽtia nr̃a improbandũ· noli tamẽ
animi tui erga me consuetudine abiecta meas p̃
ces cõtemnere· Nõ·n· decet petentem phalarim
negligi a stesichoro· nõ q; aliquo modo in te offi
cio mihi debeas sed q; habitã de te erga nos opi
nionẽ cõfirmari postulam9· da igit̃ mihi promp
to animo ingenio tuo dignũ beneficiũ quod mi
hiipsi efflagito· accipiam aũt in amicu3· Reliquũ
est ut ad gratiam Clearisten siracusanã genere e
Chratide filiam Nicodis ut diximus z sororis fi
liã et uxorem ei matrimonio iunctã annos sede
cim· tricesimo uite functã morbo duob9 relictis
filiis adnotes capita subiecte materie hec sunt·
Inspirent aũt in his uersibus que tecum semper
sunt dee et tuum sacrũ et gloriosum caput muse
exornet cognatio cũ aliis laudibus tuis his quas
ad te in Clearisten misimus·

Pha· Nicodi·

Isimus ad Stesichoꝝ quẽadmodum super
eligia rogasti· et argentum ei exposuimus
oportuit· Is libes mihi pro ingenio suo se factu
rũ promisit· forsitan·n· existimauit sapientiã me
roris tibi solatiũ allaturam· hic autẽ dolor diffici
lis consolatu est z q̈ ut uerbis leuari possit graui
or· nam cu3 duplici necessitudinis nomine deuin
cereris d̃ utroq; doles sororis·s· filia et uxore cla
rissima forma qde3 egregia pudicitia uero tanta
ut nulli post se mulieri scd̃m reliquerit locũ· quar̃
pturbato aĩo z omni spe amissa nũq̈ lacrimas re
mittis et uix tue cõsul̃ saluti· atqui nõ graui9 re

humane ferende sunt q̄ possit animus tollerare.
neq̧ uirtute tua dignū effeceris si merore dispe
reas et calamitate intollerabili uictū te profitea
ris. ueꝝ age nicodes paulisper doloř remisso mi
serā hominū uitam cōsidera. et que nr̄a sit condi
tio singuli ad innumeras nascimur miserias et cū
uita defungimur tum demū miseri esse desinimꝰ
Iocundā autem hanc uitam ducimus eo q̄d nihil
grauiꝰ morte opinamur ut etiā qui ante nos mo
riuntur miseramur cū minime nos lateat nō mul
to post idem nobis iter necessario conficiēdum
neq̧ potius eoꝝ gr̄a q̄ nostra lacrimas effundē
das huiusmodi est humana cōditio Nicodes et
ad hūc exitum omnes uiuimus. neq̧ est rerum
omniū que imperiosius humano generi domina
tur. Idem fatū mortalium omniū est ⁊ a nemine
mutari potest. uides ne me tirannuꝫ quē omnes
homines uiolentissimuꝫ arbitrantur et si me oēs
uiolentiorē predicarent mortem tamē nulla rōe
superare. Nec quicq̄ grauius in eā animaduerte
re possem. sed ei cedam cū ultimus uite dies ad
uenerit atq̧ utinā ad hoc etiam assecuti essemus
principatū nō ut meip̄m a morte uendicarē naꝫ
fortasse ante prestitutā dieꝫ morte dignos quis
piaꝫ nos dixerit neq̧ nos contradicimus. sed ut
ab his qui et uirtute et moribus q̄ lōgissima uita
digni sunt. fatalem arceremus necessitatem. Ve
rum cum illa in nos nō nos in illaꝫ tirannidem ex
erceamus equo animo ferendum est non ea tan
tū ratōe quod nihil luctu nostro proficere pos

sumus. Sed quod illius animā si te tanto dolore torqueri senserit doliturā in morte credibile est. cum te in uita plurimū delectauerit. Et que tibi grata erant incredibili leticia prosecuta sit. Neqꝫ per Iouem tibi soli quod tali uxore priuatus sis sed et illi ꝙ tali uiro egreferēdū est. Cum igitur neqꝫ primus neqꝫ solus in hec mala incideris humana tibi equo animo tolleranda persuadeas si non meo exemplo qui multis et uariis calamitatibus agitatus promptissimo animo mortē expecto at saltem propter nature equalitatē. quippe que omnibus cōmunis sit q̈uis a plerisqꝫ maiorē immodum formidetur. qui autem eá nō iniquiori animo ferunt hi tranquilliori uita fruuntur.

Pha. Stesichoro.

Vod carmina pro Clearistе edideris magna tibi et immortalis gratia habet. Promptū. n. precibꝰ meis te exhibuisti et singulis argumentis incredibili artificio te accōmodasti. ꝛ carminis tui elegātia maiorē immodū probata ē nō dūtaxat mihi. me. n. omnia stesicori eque delectāt. sed cū pluribus Agrigentinoꝝ una audiētibus. extabūt aūt nō apud eos tantum qui ea audierūt. et qui in p̄sentia sunt homines. sed in omniū qui post nos futuri sunt memoria gratiā igitur pro his uersibꝰ tibi ut dixi debeo meo nanqꝫ hortatu et huius etatis et futuris hominibus tales musarum cantus largitus est. De me aūt qđ per epistolam tuam significasti per hospitalem Iouē per cōmunes lares nihil neqꝫ ut possimus

sim neq3 ut bon⁹ in poemate tuo meminerī. Meā siquidē fortūa fit ut aures a nomine meo abhor reāt scribatur aūt phalaris in ipo stesichoro siue melior q̄ hominū ferat opinio siue cōtra habeat.

Pha. pelopide.

Vod me rogas nullo pacto ad stesichorū scriberem neq3 si scriberē3 mihi morē gere ret. ut in quempiā uita functū carmen ederet. sa tis gratie ab eo accepisse mihi uideor q̄ Nicodis uxorē carmē fecerit. Tu igiť quid uis a nobis op tato. qd non in aliena sed in nostra sit potestate.

Pha. Filiabus Stesichori.

Eroris uestri filie quānā3 optiorē uobis cō solatōem quispiā afferat q̄ uirtute parētis super quo lugetis. nō. n. lacrimis stesichor⁹ sed laudibus prosequēdus est. Equide3 nolim omni no uos neq3 lugere mortuos neq3 plāgere nō qn cōmuniter hi affect⁹ necessario omnib⁹ accidant sed quoniā miserorū sint quorū nō mors sed uita uel potius longe magis mors debeat deplorari non stesichori qui tot annos cu3 sanctissimis dea bus in choris et cātibus musarum uixit cuius no men in honoribus et laureis immortale seruabiť quod profecto neq3 hac neq3 uenturis etatibus maius futurum sit. siquidem nō aliqua immorta lis ⁊ omnia cōtinentis dei sorte stesichorus frui mihi uideť. Quare magni et clarissimi patris filie q̄ tāto pente digne fūt uos sape oportet. nō. n. parū uobis cōtēdēdū ē ut nō mlto eo inferiores

efficiamini. sed nolite felicē herois sortē deplora re nō breui tñ sed seculis omnib9 beatā neq̧ bo noꝝ quos illi tā q̄ deo Himerēses decreuerūt cla rissimā gloriā auferatis nō. n. ille q̄d nos certo sci mus egre tulit urgētis fati necessitatē neq̧ cum clarissimos heroas qui pro gloria occubuerūt in pulcherrimis cecinisset poematib9 q̄ uobis pos sessio dignissima sunt. et exēpla uite hōestissima ipse cū diē suū obiret nō inpauidus ꝓstitit certo nāq̧ scitote filie cum a nobis captus stesichorus in nostrā uenisset potestatē nihil quicq̄ formida uit neq̧ tanq̄ graue quidā perpessurus fractus animo ē. Quippe qui lōge generosior nobis cap tiuus uisus sit q̄ hostis uict9 igit̄ tirānidis nostre acerbitas ab eius sapiētia est nō ꝙ quicq̄ graui9 in eū uellē animaduertere sed ꝙ cruciatus meos muneri asscribebat. ego. n. innumeris laboribus eū capere conatus cuꝫ assecutus sum nihil habui quod mallē q̄ gratiā ei habere ut a me beneficiū acciperet Ex quo nō deberi mihi ab eo gratiā q̄d duodecim cū annos tot. n. postea uixit seruaue rim sed me ei debere arbitror quod ꝛ ad alia nos corroborauit et solus omniū ut mortē cōtēnere mus effecit.

Pha. Teucro.

Aptiuoꝝ p̄cia q̄ a tauromēitanis exegim9 nō nostra sed stesicori gratia reddas. Viuit enim ille ad eoꝝ usuꝫ qui a nobis accepturi sunt bn̄ficiū. cum aliquod a me pecierit. Verū ei gr̄a perit cum ingratis collocetur.

Pha. Filiis Stesichori.

Auromẽitani pro q̄bus ad me scribitis mã
datú a patre cú uita defúgeretur habuisse
nulla digni sunt clemẽtia. Hi. n. ne minimú quidé
a me offensi aduersum me bellú susceperũt stesi
corus uero nõ hoc mõ q̄d petitis ut. s. captiuo℞
precia que a Tauromẽitanis exegimus reddi mã
dem⁹. sed quiduis etiá supra uires nr̃as a nobis
promeritus ẽ. Licet. n mortuus nõnullis uidea
tur néo tñ qui recte sentiat id dixerit. Mihi qui
dé uiuit stesichor⁹ neq̧ tm̃ apđ me Tauro mẽita
no℞ odiuȝ ualeat ut stesichoro aliquid petẽti q̄d
phalaris habeat negeť. omnes náq̧ homines ab
illo uinci debẽt. Me aũt omniú maxime qui in tot
hominú milibus quos exptus suȝ prestantioris
animi uiderim neminé. Nos igiť tauromenitáis
pecunias reddi iussimus neq̧ mediusfidius hác
patri ur̃o gr̃aȝ referre sed ab eo potius accepisse
existimamus.

Pha. Tesippo.

Eq̧ primú cuȝ Tauromenitanis bellú iniu
ste cõtra nos ferẽtib⁹ eo℞ captiuos accep
to p̃cio liberauimus eis blanditi sumus. cõ em. n
greco℞ legé abrogare noluimus neq̧ cú postea
acceptú p̃ciú ea reddidimus rõe ut illis bñficiú
imptiremur quẽadmodú exprobasti stesichoro
aũt p filias legato obtempauimus Tauromenita
ni igiť mortuo stesichoro eoruȝ que a nobis asse
cuti sunt. sibi habendá gratiá sciant stesicor⁹ aũt
suis moribus. ego quidé cú multis ⁊ magnis de
reb⁹ ei gratiá habere intelligá neq̧ legatõem ei⁹

obliuioni mandabo: neq ignoro cũ per eã hoc a me petit et assequitur Tauromenitanos quidem pecuniaꝝ beneficiũ nos aũt hũanitatis qua oẽs prorsꝰ nos exptes existimãt testimoniũ accipe.

Pha. Himerẽsibus.

Go quidẽ omnia stesicori gratia facere pa tus sum ut tã si et cõtra ipa facta arma su mere oporteret de morte contendere non pige ret ut diuinũ uirũ et a nobis et ceteris hõibꝰ car minis elegantia laudatũ liberarẽ quẽ sanctissime muse omnibꝰ ꝑtulerũt fatibus per quẽ et cantꝰ et choree plurimũ ualuerũt. Verũ animaduerti te ubicũq sepultus sit stesichorꝰ Himerẽsem eẽ et suaꝝ uirtutũ gratia omnis etiã patrie ciuis uo cabit̃ manebit aũt uester neq mortuũ stesichoꝝ sed in poematibus suis que cũ uniuerso orbe cõ mũicauit uiuere arbitramini. Veniat uobis in mẽ tẽ Himerenses apud uos eũ genitũ. educatum eruditũ in uersibꝰ poematibusq cõseuisse. Apd Catanios aũt et quidem uolentes nostre cessisse z in himera templũ stesichoro in mortalis uirtu tis eiꝰ monumẽtum condatur in catania uero se pulchrũ super hoc ut satius uobis uisum fuerit consultetis neq pecuniis q̃tuz uobis erit faculta tis neq armis egere uos arbitremini. Vnũ tamẽ animaduertatis uelim neq decori uobis cũ siculi sitis futurum in Sicilia ciuitatẽ capere. neq si nõ ceperitis tutum. Ceterum nolite Stesichori obi tum fletu et planctibus prosequi. neq ullius ca su solicitemini. mortuum nãq stesichori corpꝰ &

nomē aūt ꝑpetuō in uitā quidē gl'osū3 in memo ria aūt btm̄ seruabit· p̄terea carmina z uaria poe matū ei⁹ genera z publice in oīb⁹ tēpl' z ꝑuatim q̄sq3 hēat dōi et hortor et admoneo· tūc·n·uere morieť stesicor⁹ cū carminū eius monumētanō āplius extiterint·q̄obrē ad alios quoq3 homines ea mittēda curetis diligēter nō ignari lōge maio rē q̄ talē uirū tulerit ciuitatē q̄ qui miserit laudem cōsecuturā·

Vatuor phalaridis ep̄l'as quas nuꝑ in alio libro inuētas in latinū traduxi solita clemē tia tua accipias orō diue Alfonse q miro amore et litteras et lr̄az studiosos amplecteris· foues extollis·parū profecto munusculū nō tñ ut spe ro serenitati tue ingratū·in hiis·n·dignaȝ princi pe liberalitatē·clementiā animi magnitudineȝ re cognosces· Atq3 utinā nūc primū oēs editas im mortali nomini tuo inscriberē·sed quod fcm̄ ē ac cusari potius q̄ emēdari licet neq3 optōis ulla uti litas ē ubi res in integrū restitui nequit uerū si se renitati tue studiū meū placere intellexero qcqd deinceps egrediar· Libēs felicissimo nomini tuo dedicabo·

Vas mutuo uobis pecunias dedimus Teu cro redidisse dicitis· teucer recepisse negat mihi herclenll'a causa est cur aut uobis aut illi nō credam is soluti a uobis debiti fideȝ petit uos ei āico credidisse asseritis·q̄obrē ueritatis ignarus ne cupiā uestrū diffidere uidear ac si acceperim rōnes uestras admitto· atq3 utinā potius semꝑ

me ueritas lateat q̃ fraudē dep̄hendá satius .n.
multaꝝ pecuniarū q̃ áicoeū damnū arbitror qn̄
quidē necesse ē iniuriá ut re deprehēsa qui metiē
do mihi intulert pro áicis inimici apd̄ me habeāt

On multas per deos immortales a me pe
cūias petere arbitror. sed facultates meas
minores sentio q̃ ut iaȝ filii possim uirtute obtpa
re. sed utiná in tot qd̄ dici impēdas. Quod si ita
facies amicis potius qui accipiát quá patris libe
ralitate carebis. Quem .n. clara procedit liberali
tas sequit̃ ut animi sui magnitudine digna possi
deat. Vbi uero ad agēdū qs prompte accesserit
ei fortuná officiosam sese paratáq̧ exhibet. noli
igit̃ me quicq̃ ueritus hm̄oi uerbis uti ac suspica
ri táq̃ nō libéter pauca in filiū conferá cuius gr̄a
omnia cōparaui. tm̄ .n. abest ut te in áicos libera
litatis rep̄hendaȝ ut incredibiliter delectatus te
admoneá que tāta hūanitate digna sunt sentias
ut nō solū in p̄ntia animi tui magnitudinē oñdas
sed hac tibi obsequēte fortuna eandeȝ semp̱ ser
ues uolūtatē. quod igit̃ tibi generose paurola da
mus libenter damus et a te accipimus gr̄am cuȝ
istum impendi modū teneas qui tá bonaȝ spem
presseferat ꝛ uirtutē.

Vboli et ariphāti qui in me cōiurarunt uxo
res quas captiuas ad me et tāq̃ pecunias
misisti cū an̄ hac enixe interimere studuisseȝ nūc
tandē seruandas cēsui admirari profecto quod
meá in eas irá extinxerim. sed si causaȝ audieritis

qđ ob incredibilē quondā eaꝝ animi nobilitatē̃
lōge magis admiraberis·nā cū eas ꝓcōtaret·an
insidiaꝝ in me conscie maritis suis fuissent·nō id
mō sed unoquoq; cū illis impetū in tirānū factu
ras sese asseruerūt et cū q̄ nā mea uel magnaue ꝓ
ua iniuria peterē priuata quidē nlla sed publica
dixerūt cōem nāq; iniuriā esse liberā seruire ciui
tatē· rursum quonā pacto sui in me odii meritū
suppliciū sumerē interrogate morte rñderunt·
q̄obrē qui tāta uirtute et animi magnitudine mo
rerenẽ·eos uiuere z nō mori arbitratus parisibe
nes et ego iuste pepci et tu quicquid cū his cepi
sti accersitis eaꝝ necessariis redde ne ullā accepis
se iniuriā cōqueri possint·

Tte z Himerēses oēs immo plurimos sicu
loꝝ nosse arbitror qđ in Himera cōpositis
in me insidiis utpote iustior coniuratos exupaui
nō·n·tentati facinoris in templo suo Iupiter taʒ
iniquus iudex extitisset ut iuste illos rē agressos
tāq̄ iniustos in ei⁹ tradisset ptātem qui merito ab
his fuisset pitur⁹ hec nēo aliť existimaret· Verū
cū audiā Stesichoꝝ egreferr̃ qđ insidiarū causaʒ
in suā poesim Eubolus et Ariphātus retulerint
nollē eū ac si mihi ꝓsuaserint egreferre· Nā si ei⁹
poematib⁹ ut dicūt attēdissent nō desperātis im
pbatis·sed sūme bōitatis p̄miū accepissent·Va·

Phalaridis Tirāni Agrigētini Eple ad Illu
strē principē Malatestā·Per Frācīscū·Are
tinū translate·Feliciter absoluta sunt·

